

14262/20

PROCIV 105	ECOFIN 1182
JAI 1132	ENV 832
COSI 258	SAN 490
ENFOPOL 354	CHIMIE 69
CT 121	RECH 539
COTER 120	DENLEG 90
ENER 512	RELEX 1037
TRANS 621	HYBRID 49
TELECOM 277	CYBER 283
ATO 91	ESPACE 85

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор
Дата на получаване:	16 декември 2020 г.
До:	Г-н Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2020) 829 final
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА относно устойчивостта на критичните субекти

Приложение: COM(2020) 829 final

Брюксел, 16.12.2020 г.
COM(2020) 829 final

2020/0365 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно устойчивостта на критичните субекти

{SEC(2020) 433 final} - {SWD(2020) 358 final} - {SWD(2020) 359 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

За да може да защитава ефективно европейските граждани, Европейският съюз трябва да продължи да намалява уязвимостта, включително по отношение на критичните инфраструктури, които са от основно значение за функционирането на нашите общества и икономики. Поминъкът на европейските граждани и доброто функциониране на вътрешния пазар зависят от различните инфраструктури, които обезпечават надеждното предоставяне на услуги, необходими за поддържането на особено важни обществени и икономически дейности. Тези услуги, които са жизненоважни при нормални обстоятелства, придобиват още по-голямо значение във време, в което Европа управлява последиците от пандемията от COVID-19 и се стреми да се възстанови от нея. От това следва, че субектите, предоставящи основни услуги, трябва да бъдат устойчиви, т.е. да бъдат в състояние да устояват, да поемат, да се приспособяват към инциденти, които могат да доведат до сериозни, потенциално междусекторни и трансгранични смущения, и да се възстановяват от такива инциденти.

Настоящото предложение има за цел да подпомогне осигуряването на вътрешния пазар на услуги, които са от основно значение за поддържането на жизненоважни обществени функции или икономически дейности, чрез повишаване на устойчивостта на критичните субекти, предоставящи такива услуги. То е изготвено в отговор на неотдавнашните призови от страна на Съвета¹ и Европейския парламент², които насърчиха Комисията да преразгледа настоящия подход, за да се отразят по-добре нарасналите предизвикателства пред критичните субекти и да се осигури по-добро съгласуване с Директивата за мрежова и информационна сигурност (Директивата за МИС)³. Настоящото предложение е съгласувано и установява тесни полезни взаимодействия с предложената директива относно мерки за високо ниво на обща киберсигурност в Съюза (Директивата за МИС 2), която ще замени Директивата за МИС, за да отрази повишената взаимосвързаност между физическата и цифровата среда чрез законодателна уредба със стабилни мерки за устойчивост както по отношение на кибернетичните, така и на физическите аспекти, както е посочено в стратегията за Съюза на сигурност⁴.

Освен това предложението отразява националните подходи във все по-голям брой държави членки, при които често се поставя акцент върху междусекторните и трансграничните взаимозависимости и които все по-често се основават на концепция за устойчивост, в която защитата е само един елемент наред с предотвратяването и смекчаването на риска, непрекъснатостта на дейността и възстановяването. Като се има предвид, че критичните инфраструктури са изложени на риск да бъдат и потенциални терористични цели, мерките, насочени към гарантиране на устойчивостта на

¹ Заключение на Съвета от 10 декември 2019 г. относно допълнителните усилия за укрепване на устойчивостта на хибридни заплахи и за борба с тях (14972/19).

² Доклад относно констатациите и препоръките на специалната комисия на Европейския парламент относно тероризма (2018/2044 (INI)).

³ Директива (ЕС) 2016/1148 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. относно мерки за високо общо ниво на сигурност на мрежите и информационните системи в Съюза.

⁴ COM(2020) 605.

критичните субекти, съдържащи се в предложението, допринасят за постигането на целите на наскоро приетата Програма на ЕС за борба с тероризма⁵.

Европейският съюз (ЕС) отдавна признава общоевропейското значение на критичните инфраструктури. Например през 2006 г. ЕС създаде Европейската програма за защита на критичната инфраструктура (ERCIP)⁶, а през 2008 г. прие Директивата за европейските критични инфраструктури (ЕКИ)⁷. Директивата за ЕКИ, която се прилага само за секторите на енергетиката и транспорта, предвижда процедура за установяване и означаване на ЕКИ, чието нарушаване или унищожаване би имало значителни трансгранични последици в две или повече държави членки. Освен това с нея се определят специфични изисквания за защита за операторите на ЕКИ и за компетентните органи на държавите членки. Към днешна дата са означени 94 ЕКИ, две трети от които се намират в три държави членки в Централна и Източна Европа. Обхватът на действията на ЕС по отношение на устойчивостта на критичните инфраструктури обаче надхвърля тези мерки и включва така също секторни и междусекторни мерки, наред с другото, за устойчивост на изменението на климата, гражданска защита, преки чуждестранни инвестиции и киберсигурност⁸. Междувременно самите държави членки предприеха собствени мерки в тази област, които се различават помежду си.

Следователно е очевидно, че действащата уредба за защита на критичните инфраструктури не е достатъчна за справяне с настоящите предизвикателства пред критичните инфраструктури и субектите, които ги експлоатират. Като се има предвид нарастващата взаимосвързаност между инфраструктурите, мрежите и операторите, предоставящи основни услуги в рамките на вътрешния пазар, е необходимо настоящият подход да се промени из основи, като се преориентира от защита на конкретни активи към укрепване на устойчивостта на критичните субекти, които ги експлоатират.

Оперативната среда, в която работят критичните субекти, се промени значително през последните години. Първо, картината на рисковете е по-сложна, отколкото през 2008 г., и днес включва природни опасности⁹ (в много случаи изострени от изменението на климата), държавно спонсориран хибридни действия, тероризъм, вътрешни заплахи, пандемии и аварии (например промишлени аварии). Второ, операторите са изправени пред предизвикателства при въвеждането на нови технологии като 5G и автоматично управляеми превозни средства, а същевременно трябва да преодолеят уязвимостта, която тези технологии биха могли евентуално да предизвикат. Трето, тези технологии и други тенденции правят операторите все по-зависими едни от други. Последиците от това са очевидни — смущение, засягащо предоставянето на услуги от един оператор в

⁵ COM(2020) 795.

⁶ Съобщение на Комисията относно Европейска програма за защита на критичната инфраструктура (COM(2006) 786).

⁷ Директива 2008/114/ЕО на Съвета от 8 декември 2008 г. относно установяването и означаването на европейски критични инфраструктури и оценката на необходимостта от подобряване на тяхната защита.

⁸ Съобщение на Комисията относно стратегия на ЕС за адаптация към изменението на климата (COM(2013) 216); Решение № 1313/2013/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно Механизъм за гражданска защита на Съюза; Регламент 2019/452 за създаване на рамка за скрининг на преки чуждестранни инвестиции в Съюза; Директива 2016/1148 относно мерки за високо общо ниво на сигурност на мрежите и информационните системи в Съюза.

⁹ Преглед на рисковете от природни и причинени от човека бедствия, пред които е изправен Европейският съюз (SWD(2020) 330).

един сектор, може да доведе до каскадно въздействие върху предоставянето на услуги в други сектори, а също и в други държави членки или в целия Съюз.

Както е видно от оценката на Директивата за ЕКИ от 2019 г.¹⁰, настоящите европейски и национални мерки не успяват в достатъчна степен да подпомогнат операторите, за да преодолеят оперативните предизвикателства, пред които са изправени днес, и уязвимостта, произтичаща от тяхната взаимозависимост.

Причините за това са няколко, както е посочено в оценката на въздействието, въз основа на която беше разработено предложението. Първо, операторите не са напълно запознати или не разбират изцяло последиците от динамичната рискова среда, в рамките на която извършват дейността си. Второ, усилията за постигане на устойчивост се различават значително в различните държави членки и различните сектори. Трето, сходни видове субекти са признати за критични от някои държави членки, но не и от други, което означава, че съпоставими субекти получават различна степен на официална подкрепа за изграждането на капацитет (например под формата на насоки и организиране на обучения и практически занятия) в зависимост от това къде в Съюза извършват дейност, и подлежат на различни изисквания. Фактът, че изискванията и държавната подкрепа за операторите се различават в отделните държави членки, създава пречки пред операторите, които осъществяват трансгранична дейност, особено за критичните субекти, които извършват дейност в държави членки с по-строги рамки. Като се има предвид все по-взаимосвързаният характер на предоставянето на услуги и на секторите в държавите членки и в целия ЕС, недостатъчното равнище на устойчивост от страна на един оператор представлява сериозен риск за субектите на други места във вътрешния пазар.

Освен че застрашават гладкото функциониране на вътрешния пазар, смущенията, особено тези с трансгранични и потенциално общоевропейски последици, може да имат сериозни отрицателни последици за гражданите, предприятията, правителствата и околната среда. На индивидуално равнище смущенията може да засегнат способността на европейските граждани да пътуват свободно, да работят и да ползват основни обществени услуги като здравеопазването. В много случаи тези и други основни услуги от ежедневието се предоставят от тясно взаимосвързани мрежи от европейски предприятия; прекъсването на дейността на предприятие от даден сектор може да има каскадно въздействие върху много други икономически сектори. И накрая, смущения като например големи сризове в електрозахранването и сериозни транспортни произшествия могат да подкопаят сигурността и обществената безопасност, като предизвикат несигурност и подкопаят доверието в критичните субекти, както и в органите, отговорни за техния надзор и за безопасността и сигурността на населението.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Настоящото предложение отразява приоритетите на приетата от Комисията Стратегия на ЕС за Съюза на сигурност¹¹, в която се призовава за преразгледан подход към устойчивостта на критичните инфраструктури, който да отразява по-добре настоящата и очакваната рискова среда, все по-тясната взаимозависимост между различните сектори, както и все по-взаимозависимите отношения между физическите и цифровите инфраструктури.

¹⁰ SWD(2019) 308.

¹¹ Съобщение на Комисията относно Стратегията на ЕС за Съюза на сигурност (COM(2020) 605).

Предложената директива заменя Директивата за ЕКИ, като взема предвид и се основава на други съществуващи и предвидени инструменти. Предложената директива представлява значителна промяна в сравнение с Директивата за ЕКИ, която се прилага само за секторите на енергетиката и транспорта, поставя акцент единствено върху защитните мерки и предвижда процедура за установяване и означаване на ЕКИ чрез трансграничен диалог. На първо място, предложената директива ще има много по-широк секторен обхват, който включва десет сектора, а именно енергетика, транспорт, банково дело, инфраструктура на финансовите пазари, здравеопазване, питейна вода, отпадъчни води, цифрова инфраструктура, публична администрация и космическо пространство. На второ място, в директивата е предвидена процедура, чрез която държавите членки да установяват критичните субекти, като използват общи критерии въз основа на национална оценка на риска. На трето място, в предложението се определят задължения за държавите членки и за установените от тях критични субекти, включително тези с особено европейско значение, т.е. критичните субекти, които предоставят основни услуги на или във повече от една трета от държавите членки, които ще подлежат на специален надзор.

Когато е целесъобразно, Комисията ще оказва подкрепа на компетентните органи и на критичните субекти при изпълнението на техните задължения съгласно директивата. Освен това Групата за устойчивост на критичните субекти, която е експертна група на Комисията, по отношение на която се прилага хоризонталната рамка за такива групи, ще предоставя консултации на Комисията и ще насърчава стратегическото сътрудничество и обмена на информация. И накрая, тъй като взаимозависимостите не спират по външните граници на ЕС, е необходимо да се работи и с партньорските държави. Предложената директива предвижда възможност за такова сътрудничество, например в областта на оценките на риска.

Съгласуваност с други политики на Съюза

Предложената директива има очевидни връзки и е съгласувана с други секторни и междусекторни инициативи на ЕС относно, наред с другото, устойчивостта спрямо изменението на климата, гражданската защита, преките чуждестранни инвестиции (ПЧИ), киберсигурността и достиженията на правото на ЕС в областта на финансовите услуги. По-специално предложението е тясно съгласувано и установява тесни полезни взаимодействия с предложената директива за МИС 2, която има за цел повишаване на устойчивостта на информационните и комуникационните технологии (ИКТ) срещу всички рискове на „съществените субекти“ и „значимите субекти“, които отговарят на специфични прагове, в голям брой сектори. Настоящото предложение за директива относно устойчивостта на критичните субекти има за цел да гарантира, че компетентните органи, определени съгласно настоящата директива, и тези, определени съгласно предложената директива за МИС 2, предприемат допълнителни мерки и обменят информация, ако е необходимо, по отношение на устойчивостта във и извън кибернетичното пространство, както и че по-специално по отношение на критичните субекти в секторите, считани за „съществени“ съгласно предложената директива за МИС 2, са в сила и по-общи задължения за повишаване на устойчивостта, така че да бъдат преодолени рисковете, които не са свързани с кибернетичното пространство. Физическата сигурност на мрежите и информационните системи на субектите в сектора на цифровата инфраструктура е подробно разгледана в предложената Директива за МИС 2 като част от задълженията на тези субекти за управление на риска и за докладване в областта на киберсигурността. Освен това предложението се основава на съществуващите достижения на правото в областта на финансовите услуги, с които са

установени всеобхватни изисквания към финансовите субекти за управление на операционните рискове и осигуряване на непрекъснатост на дейността. Поради това субектите в секторите на цифровата инфраструктура, банковото дело и финансовата инфраструктура следва да се третираат като субекти, равностойни на критичните субекти съгласно настоящата директива, що се отнася до задълженията и дейностите на държавите членки, като същевременно с директивата не се налагат допълнителни задължения за тези субекти.

В предложението се отчитат и други секторни и междусекторни инициативи, например в областта на гражданската защита, намаляването на риска от бедствия и адаптирането към изменението на климата. Освен това в предложението се отчита, че в някои случаи съществуващото законодателство на ЕС въвежда задължения за субектите да се справят с определени рискове чрез защитни мерки. В такива случаи, например в областта на авиационната или морската сигурност, критичните субекти следва да опишат тези мерки в своите планове за устойчивост. Освен това предложената директива не засяга прилагането на правилата за конкуренция, предвидени в Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

За разлика от Директива 2008/114/ЕО, която се основава на член 308 от Договора за създаване на Европейската общност (съответстващ на настоящия член 352 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС)), настоящото предложение за директива се основава на член 114 от ДФЕС, който включва сближаването на законодателствата с цел подобряване на вътрешния пазар. Това е оправдано поради промяната на целта, обхвата и съдържанието на директивата, повишената взаимозависимост и необходимостта от установяване на по-равнопоставени условия на конкуренция за критичните субекти. Вместо да се защитава ограничен набор от физически инфраструктури, чието нарушаване или унищожаване би имало значителни трансгранични въздействия, целта е да се повиши устойчивостта на субектите в държавите членки, които са от решаващо значение за предоставянето на услуги от основно значение за поддържането на жизненоважни обществени функции или икономически дейности на вътрешния пазар в редица сектори, които са в основата на функционирането на много други сектори на икономиката на Съюза. Поради увеличената трансгранична взаимозависимост между услугите, предоставяни чрез използване на критични инфраструктури в тези сектори, смущенията в една държава членка може да имат последици за други държави членки или за Съюза като цяло.

Настоящата правна уредба, установена на равнището на държавите членки за регулиране на въпросните услуги, предвижда задължения, които значително се различават помежду си и вероятно ще се увеличават. Различаващите се национални правила, приложими към критичните субекти, не само излагат на риск надеждното предоставяне на услуги в рамките на вътрешния пазар, но също така може да окажат отрицателно въздействие върху конкуренцията. Това се дължи главно на факта, че сходни видове субекти, предоставящи сходни видове услуги, се считат за критични в някои държави членки, но не и в други. Това означава, че по отношение на субектите, които извършват или желаят да извършват дейност в повече от една държава членка, се прилагат различаващи се задължения в рамките на вътрешния пазар, и че субектите, извършващи дейност в държави членки с по-строги изисквания, може да се сблъскат с пречки в сравнение със субектите в държавите членки с по-снизходителна уредба. По

своето естество тези различия оказват пряко отрицателно въздействие върху функционирането на вътрешния пазар.

- **Субсидиарност**

Наличието на обща законодателна уредба на европейско равнище в тази област е оправдано поради взаимозависимия и трансграничен характер на връзките между дейностите на критичните инфраструктури и резултатите от тях, т.е. основните услуги. Действително оператор, установен в една държава членка, може да предоставя услуги в няколко други държави членки или в целия ЕС чрез тясно свързани мрежи. От това следва, че смущение, засягащо този оператор, би могло да има значителни последици за други сектори и отвъд националните граници. Потенциалните общоевропейски последици от смущенията изискват действия на равнище ЕС. Освен това различаващите се национални правила оказват пряко отрицателно въздействие върху функционирането на вътрешния пазар. Както показва оценката на въздействието, много държави членки и заинтересовани страни от промишлеността считат, че е необходим по-общ и координиран европейски подход, чиято цел е да се гарантира, че субектите са достатъчно устойчиви на различни рискове, които, макар и донякъде да се различават в отделните държави членки, създават много общи предизвикателства, които не могат да бъдат преодоляни единствено чрез национални мерки или от отделни оператори.

- **Пропорционалност**

Предложението е пропорционално по отношение на заявената всеобхватна цел на инициативата. Въпреки че определянето на задължения за държавите членки и за критичните субекти в някои случаи може да доведе до допълнителна административна тежест, например когато държавите членки трябва да разработят национална стратегия или когато критичните субекти трябва да прилагат определени технически и организационни мерки, очаква се, че като цяло тези задължения ще бъдат ограничени по естеството си. В това отношение следва да се отбележи, че много субекти вече са предприели някои мерки за сигурност, за да защитят своите инфраструктури и да осигурят непрекъснатост на дейността.

В някои случаи обаче постигането на съответствие с директивата може да изисква по-значителни инвестиции. Дори в такива случаи обаче тези инвестиции са оправдани, доколкото биха допринесли за повишаване на устойчивостта на операторите и на системите, както и за по-съгласуван подход и повишена способност за предоставяне на надеждни услуги в целия Съюз. Освен това всяка допълнителна тежест, произтичаща от директивата, се очаква да бъде значително по-малка от разходите, свързани с необходимостта от управление и възстановяване от сериозни смущения, застрашаващи непрекъснатото предоставяне на услуги, свързани с жизненоважни обществени функции, и в по-общ план икономическото благосъстояние на операторите, отделните държави членки, Съюза и неговите граждани.

- **Избор на инструмент**

Предложението е под формата на директива, която има за цел да гарантира по-общ подход към устойчивостта на критичните субекти в редица сектори в целия Съюз. В предложението се определят конкретни задължения за компетентните органи да установяват критичните субекти въз основа на общи критерии и на резултатите от оценката на риска. Чрез директива е възможно да се гарантира, че държавите членки прилагат единен подход при установяването на критичните субекти, като същевременно се отчитат особеностите на национално равнище, включително

различните нива на излагане на риск и взаимозависимостите между секторите и отвъд границите.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство**

През 2019 г. беше извършена оценка на изпълнението на Директивата за европейските критични инфраструктури (ЕКИ) във връзка с нейната целесъобразност, съгласуваност, ефективност, ефикасност, добавена стойност от ЕС и устойчивост¹².

При оценката се установи, че контекстът се е променил значително след влизането в сила на директивата. С оглед на тези промени беше установено, че директивата е целесъобразна само отчасти. Въпреки че при оценката се констатира, че директивата като цяло е в съответствие с приложимото европейско секторно законодателство и с политиката на ЕС на международно равнище, беше сметнато, че е само частично ефективна поради общия характер на някои от нейните разпоредби. Беше установено, че директивата е създавала добавена стойност от ЕС, тъй като е постигнала резултати (например обща уредба за защита на ЕКИ), които не биха могли да бъдат постигнати нито чрез национални, нито чрез други европейски инициативи, без да бъдат започнати много по-дълги, по-скъпи и не толкова добре дефинирани процеси. Въпреки това беше установено, че някои разпоредби са имали ограничена добавена стойност за много държави членки.

По отношение на устойчивостта беше посочено, че някои последици от директивата (например трансгранични обсъждания, изисквания за докладване) се очаква да изчезнат, ако директивата бъде отменена, а не заменена. При оценката се установи, че държавите членки продължават да подкрепят участието на ЕС в усилията за укрепване на устойчивостта на критичните инфраструктури и че съществува известна загриженост, че пълната отмяна на директивата може да има отрицателни последици в тази област, и по-специално върху защитата на означените ЕКИ. Държавите членки очакват, че при изпълнението на своя ангажимент в тази област Съюзът ще продължи да зачита принципа на субсидиарност, да подкрепя мерките на национално равнище и да улеснява трансграничното сътрудничество, включително с трети държави.

- **Консултации със заинтересованите страни**

При разработването на настоящото предложение Комисията проведе консултации с широк кръг заинтересовани страни, включително: институции и агенции на Европейския съюз; международни организации; органи на държавите членки; частни субекти, включително отделни оператори и национални и европейски браншови организации, представляващи оператори в много различни сектори; експертни и експертни мрежи, включително Европейската референтна мрежа за защита на критична инфраструктура (ERN-CIP); членове на академичните среди; неправителствени организации; и представители на обществеността.

¹² SWD(2019) 310.

Консултациите със заинтересованите страни бяха проведени по различни начини, включително: чрез възможност за обществено обсъждане на първоначалната оценка на въздействието на настоящото предложение; чрез провеждането на консултативни семинари; с целеви въпросници; двустранен обмен и обществена консултация (в подкрепа на оценката от 2019 г. на Директивата за ЕКИ). Освен това външният изпълнител, отговарящ за проучването за осъществимост, което подпомогна разработването на оценката на въздействието, привлече много заинтересовани страни за участие в консултациите, например чрез онлайн проучване, писмен въпросник, индивидуални интервюта и виртуални „посещения на място“ в 10 държави членки.

Тези консултации позволиха на Комисията да проучи ефективността, ефикасността, целесъобразността, съгласуваността и добавената стойност от ЕС на съществуващата уредба за устойчивост на критичните инфраструктури (т.е. изходната ситуация), какви проблеми е създавала, различните варианти на политиката, които биха могли да бъдат разгледани при решаването на тези проблеми, както и конкретното въздействие, което тези варианти може да се очаква да имат. Като цяло по време на консултациите бяха очертани редица области, в които е налице цялостен консенсус между заинтересованите страни, включително за това, че съществуващата уредба на ЕС относно устойчивостта на критичните инфраструктури следва да бъде преработена с оглед на нарастващата междусекторна взаимозависимост и променящия се спектър на заплахите.

По-конкретно заинтересованите страни като цяло изразиха съгласие, че всеки нов подход следва да се състои от комбинация от обвързващи и необвързващи мерки, да бъде съсредоточен върху устойчивостта, а не толкова върху защитата на конкретни активи, и да осигури по-очевидна връзка между мерките, насочени към повишаване на устойчивостта в киберпространството и извън него. Освен това те подкрепиха подход, който отчита разпоредбите в съществуващото секторно законодателство, обхваща поне секторите, обхванати от действащата Директива за МИС, и предвижда по-уеднаквени задължения за критичните субекти на национално равнище, които от своя страна следва да могат да извършват достатъчно проверки за сигурност на служителите с достъп до чувствителни съоръжения/информация. Освен това заинтересованите страни предложиха всеки нов подход да създава възможности за държавите членки да извършват засилен надзор върху дейността на критичните субекти, но също така да гарантира, че критичните субекти от общоевропейско значение са установени и достатъчно устойчиви. На последно място, те настояха за повече финансиране и подкрепа от ЕС, например за прилагането на всеки нов инструмент, за изграждане на капацитет на национално равнище и за публично-частно координиране/сътрудничество и споделяне на добри практики, знания и експертен опит на различни равнища. Настоящото предложение съдържа разпоредби, които като цяло съответстват на мненията и предпочитанията, изразени от заинтересованите страни.

- **Събиране и използване на експертни становища**

Както беше посочено в предходния раздел, при разработването на настоящото предложение Комисията използва външни експертни становища, получени в рамките на консултациите, например от независими експерти, експертни мрежи и представители на академичните среди.

- **Оценка на въздействието**

В оценката на въздействието, която подкрепи разработването на тази инициатива, бяха разгледани различни варианти на политиката за справяне с описаните по-горе общи и

специфични проблеми. Освен изходното положение, което няма да доведе до промяна спрямо настоящата ситуация, тези варианти включват:

- Вариант 1: Запазване на съществуващата Директива за ЕКИ, придружена от доброволни мерки в контекста на съществуващата програма ЕРСІР;
- Вариант 2: Преразглеждане на съществуващата Директива за ЕКИ, за да се обхванат същите сектори като съществуващата Директива за МИС и да се постави по-силен акцент върху устойчивостта. Новата директива за ЕКИ ще доведе до промени в съществуващата процедура на означаване на трансгранични ЕКИ, включително нови критерии за означаване и нови изисквания към държавите членки и операторите;
- Вариант 3: Замяна на съществуващата Директива за ЕКИ с нов инструмент, насочен към повишаване на устойчивостта на критичните субекти в секторите, считани за съществени съгласно предложената Директива за МИС 2. При този вариант ще се установят минимални изисквания за държавите членки и за критичните субекти, установени съгласно новата уредба. Ще бъде предвидена процедура за установяване на критични субекти, които предлагат услуги на или във няколко, ако не и във всички държави — членки на ЕС. Прилагането на законодателството ще бъде подкрепено от специален център за знания в рамките на Комисията.
- Вариант 4: Замяна на съществуващата Директива за ЕКИ с нов инструмент, насочен към повишаване на устойчивостта на критичните субекти в секторите, считани за съществени съгласно предложената Директива за МИС 2, както и по-голяма роля на Комисията при установяването на критичните субекти и създаване на специална агенция на ЕС, отговаряща за устойчивостта на критичните инфраструктури (която ще поеме ролята и отговорностите, възложени на центъра за знания, предложен при предишния вариант).

С оглед на различните икономически, социални и екологични въздействия, свързани с всеки от вариантите, но също така и на тяхната стойност по отношение на ефективността, ефикасността и пропорционалността, при оценката на въздействието се установи, че предпочитаният вариант е вариант 3. За разлика от варианти 1 и 2, които не биха довели до необходимите промени за справяне с проблема, вариант 3 ще осигури хармонизирана и по-всеобхватна рамка за устойчивост, която ще бъде приведена в съответствие и съобразена със съществуващото право на Съюза в свързаните области. Беше счетено също така, че вариант 3 е пропорционален и изглежда политически осъществим, тъй като е в съответствие с изявленията на Съвета и Парламента относно необходимостта от действия на Съюза в тази област. Освен това беше установено, че този вариант вероятно би осигурил гъвкавост и би предложил уредба, съобразена с бъдещето, която би позволила на критичните субекти да реагират на различни рискове с течение на времето. Накрая, при оценката на въздействието се установи, че този вариант ще допълни съществуващите секторни и междусекторни рамки и инструменти. Например при този вариант се предвижда, че когато означени субекти изпълняват определени задължения, съдържащи се в този нов инструмент, чрез задължения, предвидени в съществуващите инструменти, те няма да бъдат задължени да предприемат по-нататъшни действия. От друга страна, от тях се очаква да предприемат определени мерки, когато съществуващите инструменти не обхващат даден въпрос или са ограничени само до определени видове рискове или мерки.

Комитетът за регулаторен контрол разгледа оценката на въздействието и на 20 ноември 2020 г. даде положително становище с резерви. Комитетът посочи редица елементи от оценката на въздействието, които следва да бъдат разгледани. По-конкретно Комитетът поиска допълнителни разяснения относно рисковете, свързани с критичните инфраструктури и с трансграничното измерение, връзката между инициативата и текущото преразглеждане на Директивата за МИС, както и връзката между предпочитания вариант на политиката и други секторни законодателни актове. Освен това Комитетът отбеляза необходимостта от допълнителна обосновка за разширяването на секторния обхват на инструмента и поиска допълнителна информация относно критериите за подбор на критичните субекти. И накрая, що се отнася до пропорционалността, Комитетът поиска допълнителни разяснения за това как предпочитаният вариант би довел до по-добра реакция на национално равнище по отношение на трансграничните рискове. Тези и други по-подробни коментари, предоставени от Комитета, бяха разгледани в окончателната версия на оценката на въздействието, в която например се описват по-подробно трансграничните рискове за критичните инфраструктури и връзката между настоящото предложение и предложението за директива за МИС 2. Коментарите на Комитета са отразени и в настоящото предложение за директива.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

В съответствие с Програмата на Комисията за пригодност и резултатност на регулаторната рамка (REFIT) всички инициативи, насочени към промяна на съществуващото законодателство на ЕС, следва да бъдат насочени към опростяване и постигане на поставените цели на политиката по по-ефикасен начин. Констатациите от оценката на въздействието показват, че предложението следва да намали общата тежест за държавите членки. По-тясното съгласуване с ориентирания към услугите подход на действащата Директива за МИС вероятно след време ще доведе до намалени разходи за привеждане в съответствие. Например тромата процедура за трансгранично установяване и означаване, която се съдържа в съществуващата Директива за ЕКИ, ще бъде заменена с основана на риска процедура на национално равнище, насочена единствено към установяване на критичните субекти, към които се прилагат различни задължения. Въз основа на оценката на риска държавите членки ще установят критичните субекти, повечето от които вече са означени оператори на основни услуги съгласно действащата Директива за МИС.

Освен това предприемането на мерки за повишаване на устойчивостта на критичните субекти намалява вероятността от настъпване на смущения. По този начин ще бъде намалена и вероятността от настъпване на поражаващи смущения инциденти, които оказват отрицателно въздействие върху предоставянето на основни услуги в отделните държави членки и в цяла Европа. Това, заедно с положителното въздействие, произтичащо от хармонизирането на равнището на Съюза на различаващите се национални правила, би оказало положително въздействие върху предприятията, включително микропредприятията и малките и средните предприятия, върху цялостното състояние на икономиката на Съюза и върху надеждното функциониране на вътрешния пазар.

- **Основни права**

Целта на предложениия законодателен акт е да се повиши устойчивостта на критичните субекти, които предоставят различни форми на основни услуги, като същевременно се премахнат регулаторните пречки пред способността им да предоставят услугите си в целия

Съюз. По този начин ще бъде намален общият риск от смущения както на обществено, така и на индивидуално равнище, а тежестта ще бъде намалена. Това би допринесло да се гарантира по-високо равнище на обществена сигурност, като същевременно би оказало положително въздействие върху свободата на дружествата да извършват стопанска дейност, както и върху много други икономически оператори, разчитащи на предоставянето на основни услуги, което в крайна сметка ще бъде от полза за потребителите. Разпоредбите на предложението, насочени към осигуряване на ефективно управление на сигурността на служителите, по принцип ще предвиждат и обработване на лични данни. Това е оправдано поради необходимостта да се извършват цялостни проверки на конкретни категории служители. Освен това всяко такова обработване на лични данни винаги ще се извършва при спазване на правилата на Съюза относно защитата на личните данни, включително Общия регламент относно защитата на данните¹³.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложената директива има отражение върху бюджета на Съюза. Общият размер на финансовите ресурси, необходими за подкрепа на изпълнението на настоящото предложение, се оценява на 42,9 милиона евро за периода 2021—2027 г., от които 5,1 милиона евро са административни разходи. Тези разходи може да бъдат разпределени, както следва:

- дейности за подкрепа от страна на Комисията, включително персонал, проекти, проучвания и спомагателни дейности;
- консултативни мисии, организирани от Комисията;
- редовни заседания на Групата за устойчивост на критичните субекти, комитета по комитология и други заседания.

По-подробна информация може да бъде намерена в законодателната финансова обосновка, която придружава настоящото предложение.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

• Планове за изпълнение и механизми за мониторинг, оценка и докладване

Не по-късно от четири години и половина след влизането в сила на предложената директива ще бъде извършен преглед на изпълнението ѝ, след което Комисията ще представи доклад на Европейския парламент и на Съвета. В доклада ще бъде направена оценка на степента, в която държавите членки са предприели необходимите мерки, за да се съобразят с директивата. Не по-късно от шест години след влизането в сила на директивата Комисията ще представи на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка на въздействието и добавената стойност на директивата.

• Подробно разяснение на отделните разпоредби на предложението

Предмет, обхват и определения (членове 1—2)

В член 1 се определят предметът и обхватът на директивата, в която се определят задълженията на държавите членки да предприемат определени мерки, насочени към

¹³ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО.

гарантиране на предоставянето на вътрешния пазар на услуги, които са от основно значение за поддържането на жизненоважни обществени функции или икономически дейности, по-специално с цел да се установят критичните субекти и да им се даде възможност да изпълняват конкретни задължения, насочени към повишаване на тяхната устойчивост и подобряване на способността им да предоставят тези услуги на вътрешния пазар. С директивата се установяват и правила за надзор и правоприлагане по отношение на критичните субекти и за специален надзор на критичните субекти, за които се счита, че са от особено европейско значение. В член 1 също така се разяснява връзката между директивата и други съответни актове на правото на Съюза, както и условията, при които информацията, която е поверителна съгласно правилата на Съюза и националните правила, се обменя с Комисията и с други съответни органи. В член 2 се съдържа списък на приложимите определения.

Национални правни уредби относно устойчивостта на критичните субекти (членове 3—9)

В член 3 се посочва, че държавите членки приемат стратегия за укрепване на устойчивостта на критичните субекти, описват се елементите, които тази стратегия следва да съдържа, обяснява се, че тя следва да се актуализира редовно, а също и при необходимост, и се посочва, че държавите членки представят на Комисията своите стратегии и всички актуализации на тези стратегии. В член 4 се посочва, че компетентните органи съставят списък на основните услуги за целите на установяване на критичните субекти и редовно извършват оценка на всички съответни рискове, които може да засегнат предоставянето на тези основни услуги. Тази оценка отчита оценките на риска, извършени в съответствие с други приложими актове на правото на Съюза, рисковете, произтичащи от зависимостите между конкретни сектори, и наличната информация за инцидентите. Държавите членки гарантират, че на критичните субекти се предоставят съответните елементи на оценката на риска и че на Комисията редовно се предоставят данни относно видовете установени рискове и резултатите от съответните оценки на риска.

В член 5 се посочва, че държавите членки установяват критичните субекти в конкретни сектори и подсектори. В процедурата за установяване следва да се отчитат резултатите от оценката на риска и да се прилагат специфични критерии. Държавите членки съставят списък на критичните субекти, който се актуализира редовно и при необходимост. Критичните субекти се уведомяват надлежно за тяхното установяване като такива и за произтичащите от това задължения. Компетентните органи, отговарящи за изпълнението на директивата, уведомяват компетентните органи, отговорни за изпълнението на Директивата за МИС 2, за установяването на критичните субекти. Когато даден субект е установен като критичен от две или повече държави членки, тези държави членки провеждат консултации помежду си с цел да се намали тежестта за критичния субект. Когато критични субекти предоставят услуги на или във повече от една трета от държавите членки, съответната държава членка уведомява Комисията за идентификационните данни на тези критични субекти.

В член 6 се определя понятието „значително смущаващо въздействие“, както е посочено в член 5, параграф 2, и се изисква държавите членки да предоставят на Комисията определени форми на информация във връзка с установените от тях критични субекти, както и за начина, по който е извършено установяването. Член 6 също така оправомощава Комисията, след консултация с Групата за устойчивост на критичните субекти, да приема съответните насоки.

В член 7 се посочва, че държавите членки следва да установят субектите в секторите на банковото дело, инфраструктурата на финансовите пазари и цифровата инфраструктура, които да бъдат третирани като равностойни на критичните субекти само за целите на глава II. Тези субекти следва да бъдат уведомени за тяхното установяване като критични субекти.

В член 8 се посочва, че всяка държава членка определя един или повече компетентни органи, отговорни за правилното прилагане на директивата на национално равнище, както и единно звено за контакт, чиято задача е да осигури трансграничното сътрудничество, и гарантира, че на тези органи и звена се предоставят подходящи ресурси. Единното звено за контакт редовно предоставя на Комисията обобщен доклад за уведомленията за инциденти. В член 8 се изисква компетентните органи, отговарящи за изпълнението на директивата, да си сътрудничат с други съответни национални органи, включително с компетентните органи, определени съгласно Директивата за МИС 2. В член 9 се посочва, че държавите членки предоставят подкрепа на критичните субекти, за да се гарантира тяхната устойчивост, и улесняват сътрудничеството и доброволния обмен на информация и добри практики между компетентните органи и критичните субекти.

Устойчивост на критичните субекти (членове 10—13)

В член 10 се посочва, че критичните субекти редовно оценяват всички съответни рискове въз основа на националните оценки на риска и други подходящи източници на информация. В член 11 се посочва, че критичните субекти предприемат подходящи и пропорционални технически и организационни мерки, за да гарантират своята устойчивост, и гарантират, че тези мерки са описани в план за устойчивост или еквивалентен документ или документи. Държавите членки могат да поискат от Комисията да организира консултативни мисии за предоставяне на консултации на критични субекти във връзка с изпълнението на техните задължения. Член 11 също така оправомощава Комисията, когато е необходимо, да приема делегирани актове и актове за изпълнение.

В член 12 се посочва, че държавите членки гарантират, че критичните субекти могат да подават искания за цялостни проверки на лица, които попадат или биха могли да попаднат в определени категории персонал, и че тези искания се оценяват експедитивно от органите, отговарящи за извършването на такива цялостни проверки. В този член се описват целта, обхватът и съдържанието на цялостните проверки, като всички те трябва да бъдат в съответствие с Общия регламент относно защитата на данните.

В член 13 се посочва, че държавите членки гарантират, че критичните субекти уведомяват компетентния орган за инциденти, които имат или може да окажат значително смущаващо въздействие върху тяхната дейност. Компетентните органи на свой ред предоставят на уведомяващия критичен субект съответната последваща информация. Чрез единното звено за контакт компетентните органи информират и единните звена за контакт в други засегнати държави членки, в случай че инцидентът има или може да окаже трансгранично въздействие в една или повече други държави членки.

Специален надзор над критичните субекти от особено европейско значение (членове 14—15)

Член 14 определя критичните субекти от особено европейско значение като субекти, които са установени като критични субекти и които предоставят основни услуги на или

във повече от една трета от държавите членки. При получаване на уведомлението съгласно член 5, параграф 6 Комисията информира съответния субект, че той е считан за критичен субект от особено европейско значение, за произтичащите от това задължения и за датата, от която тези задължения започват да се прилагат. В член 15 се описват механизмите за специален надзор, приложими по отношение на критичните субекти от особено европейско значение, които включват, при поискване, предоставянето на информация от приемащите държави членки на Комисията и на Групата за устойчивост на критичните субекти относно оценката на риска съгласно член 10 и мерките, предприети в съответствие с член 11, както и относно всички действия по надзор и правоприлагане. В член 15 се посочва също така, че Комисията може да организира консултативни мисии за оценка на мерките, въведени от конкретни критични субекти от особено европейско значение. Въз основа на анализа, извършен от Групата за устойчивост на критичните субекти на направените констатации по време на консултативната мисия, Комисията съобщава становището си на държавата членка, в която се намира инфраструктурата на субекта, относно това дали този субект спазва задълженията си и, когато е целесъобразно, какви мерки биха могли да бъдат предприети за подобряване на устойчивостта на субекта. В този член са описани съставът, организацията и финансирането на консултативните мисии. В него също така се предвижда, че Комисията приема акт за изпълнение, в който се определят процедурните правила за провеждането и докладите на консултативните мисии.

Сътрудничество и докладване (членове 16—17)

В член 16 се описват ролята и задачите на Групата за устойчивост на критичните субекти, която се състои от представители на държавите членки и на Комисията. Тя подпомага Комисията и улеснява стратегическото сътрудничество и обмяна на информация. В този член се обяснява, че Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на процедурните правила, необходими за функционирането на Групата за устойчивост на критичните субекти. В член 17 се посочва, че когато е целесъобразно, Комисията подпомага държавите членки и критичните субекти при изпълнението на техните задължения съгласно директивата и допълва дейностите на държавите членки по член 9.

Надзор и правоприлагане (членове 18—19)

В член 18 се посочва, че държавите членки разполагат с определени правомощия, средства и отговорности за осигуряване на изпълнението и прилагането на директивата. Държавите членки гарантират, че когато компетентен орган оценява съответствието на даден критичен субект, той информира компетентните органи на съответната държава членка по Директивата за МИС 2 и може да поиска от тези органи да оценят киберсигурността на този субект, като за тази цел следва да сътрудничи и да обменя информация. Член 19 гласи, че в съответствие с дългогодишната практика държавите членки определят правилата относно санкциите, приложими при нарушения, и вземат всички необходими мерки, за да гарантират тяхното прилагане.

Заклучителни разпоредби (членове 20—26)

Член 20 гласи, че Комисията се подпомага от комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011. Това е стандартна разпоредба. С член 21 на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове при условията, предвидени в този член. Това също е стандартна разпоредба. В член 22 се посочва, че Комисията представя на

Европейския парламент и на Съвета доклад с оценка на степента, в която държавите членки са предприели необходимите мерки за изпълнение на директивата. На Европейския парламент и на Съвета трябва редовно да се представя доклад за оценка на въздействието и добавената стойност на директивата, както и на това дали приложното поле на директивата следва да бъде разширено, така че да обхване и други сектори или подсектори, включително сектора на производството, преработката и разпространението на храни.

В член 23 се посочва, че Директива 2008/114/ЕС се отменя, считано от датата на влизане в сила на директивата. В член 24 се посочва, че държавите членки приемат и публикуват в рамките на определения срок законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за изпълнението на директивата, и информират Комисията за това. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, обхваната от настоящата директива. Член 25 предвижда директивата да влезе в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*. По силата на член 26 адресати на директивата са държавите членки.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**относно устойчивостта на критичните субекти**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹⁴,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите¹⁵,

в съответствие с обикновената законодателна процедура¹⁶,

като имат предвид, че:

- (1) Директива 2008/114/ЕО на Съвета¹⁷ предвижда процедура за означаване на европейски критични инфраструктури в секторите на енергетиката и на транспорта, чието нарушаване или унищожаване би довело до значителни трансгранични последици за две или повече държави членки. Посочената директива е съсредоточена изключително върху защитата на такива инфраструктури. Въпреки това, при оценката на Директива 2008/114/ЕО, извършена през 2019 г.¹⁸, беше установено, че поради все по-взаимосвързания и трансграничен характер на дейностите, при които се използват критични инфраструктури, защитните мерки, свързани само с отделни активи, не са достатъчни, за да се предотврати възникването на всякакви смущения. Поради това е необходимо подходът да се ориентира към гарантиране на устойчивостта на критичните субекти, т.е. тяхната способност да смекчават, да поемат, да се приспособяват към инциденти, които могат да доведат до нарушаване на дейността им, и да се възстановяват от такива инциденти.
- (2) Въпреки съществуващите мерки на равнището на Съюза¹⁹ и на национално равнище в подкрепа на защитата на критичните инфраструктури в Съюза, субектите, които експлоатират тези инфраструктури, не са подходящо оборудвани за справяне с настоящите и очакваните бъдещи рискове за тяхната дейност, които могат да доведат до смущения в предоставянето на услуги, които

¹⁴ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

¹⁵ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

¹⁶ Позиция на Европейския парламент [...] и на Съвета [...].

¹⁷ Директива 2008/114/ЕО на Съвета от 8 декември 2008 г. относно установяването и означаването на европейски критични инфраструктури и оценката на необходимостта от подобряване на тяхната защита (ОВ L 345, 23.12.2008 г., стр. 75).

¹⁸ SWD(2019) 308.

¹⁹ Европейска програма за защита на критичната инфраструктура (EPCIP).

са от съществено значение за изпълнението на жизненоважни обществени функции или икономически дейности. Това се дължи на динамичния спектър на заплахите с променяща се терористична заплаха и нарастваща взаимозависимост между инфраструктурите и секторите, както и на повишен физически риск, дължащ се на природни бедствия и климатични промени, водещи до нарастване на честотата и мащаба на екстремните метеорологични явления и до дългосрочни промени в средните климатични условия, които могат да намалят капацитета и ефективността на определени видове инфраструктури, ако не бъдат въведени мерки за устойчивост или адаптиране към изменението на климата. Освен това съответните сектори и видове субекти не се признават последователно като критични във всички държави членки.

- (3) Тези нарастващи взаимозависимости са резултат от все по-трансгранична и взаимозависима мрежа за предоставяне на услуги, използваща ключови инфраструктури в целия Съюз в секторите на енергетиката, транспорта, банковото дело, инфраструктурата на финансовия пазар, цифровата инфраструктура, питейната вода и отпадъчните води, здравеопазването, някои аспекти на публичната администрация, както и космическото пространство, що се отнася до предоставянето на определени услуги, зависими от наземни инфраструктури, които са притежавани, управлявани и експлоатирани от държавите членки или от частни страни и които следователно не обхващат инфраструктури, притежавани, управлявани или експлоатирани от или от името на Съюза като част от неговите космически програми. Тези взаимозависимости означават, че всяко смущение, дори първоначално ограничено до един субект или един сектор, може да има каскадно въздействие в по-широк план, което може да доведе до широкообхватни и дълготрайни отрицателни последици върху предоставянето на услуги в рамките на вътрешния пазар. Пандемията от COVID-19 показва уязвимостта на нашите все по-взаимозависими общества спрямо рисковете с малка вероятност.
- (4) Субектите, участващи в предоставянето на основни услуги, все по-често подлежат на различаващи се изисквания, наложени от законодателствата на държавите членки. Фактът, че някои държави членки имат по-малко строги изисквания за сигурност по отношение на тези субекти, не само може да засегне по неблагоприятен начин поддържането на жизненоважни обществени функции или икономически дейности в целия Съюз, но също така води до пречки пред правилното функциониране на вътрешния пазар. Сходни видове субекти са считани за критични в някои държави членки, но не и в други, а към тези, които са установени като критични, се прилагат различни изисквания в различните държави членки. Това води до допълнителна и ненужна административна тежест за дружествата, извършващи трансгранична дейност, и по-специално за дружествата, осъществяващи дейност в държави членки с по-строги изисквания.
- (5) Поради това е необходимо да се установят хармонизирани минимални правила, за да се гарантира предоставянето на основни услуги на вътрешния пазар и да се повиши устойчивостта на критичните субекти.
- (6) За да се постигне тази цел, държавите членки следва да установят критичните субекти, спрямо които следва да се прилагат специални изисквания и надзор, но които следва също така да получават специална подкрепа и насоки, насочени към постигането на високо равнище на устойчивост по отношение на всички съответни рискове.

- (7) Някои сектори на икономиката, като например енергетиката и транспортът, вече са регулирани или може да бъдат регулирани в бъдеще от секторни актове на правото на Съюза, които съдържат правила, свързани с някои аспекти на устойчивостта на субектите, извършващи дейност в тези сектори. За да се подходи по всеобхватен начин към въпроса с устойчивостта на субектите, които са от решаващо значение за правилното функциониране на вътрешния пазар, тези секторни мерки следва да бъдат допълнени от мерките, предвидени в настоящата директива, с която се създава всеобхватна уредба, насочена към устойчивостта на критичните субекти по отношение на всички опасности — природни и причинени от човека, случайни и умишлени.
- (8) Предвид значението на киберсигурността за устойчивостта на критичните субекти и в интерес на последователността е необходим съгласуван подход между настоящата директива и Директива (ЕС) XX/YU на Европейския парламент и на Съвета²⁰ [Предложение за директива относно мерки за високо общо ниво на киберсигурност в Съюза (наричана по-долу „Директивата за МИС 2“)] във всички случаи, когато това е възможно. С оглед на по-високата честота и специфичните характеристики на киберрисковете, Директивата за МИС 2 определя всеобхватни изисквания към широк кръг от субекти, за да се гарантира тяхната киберсигурност. Като се има предвид, че Директивата за МИС 2 разглежда в достатъчна степен киберсигурността, обхванатите от нея въпроси следва да бъдат изключени от обхвата на настоящата директива, без да се засяга конкретният режим за субектите в сектора на цифровата инфраструктура.
- (9) Когато разпоредбите на други актове на Съюза изискват от критичните субекти да оценяват съответните рискове, да предприемат мерки, за да гарантират своята устойчивост, или да уведомяват за инциденти, и тези изисквания са поне равностойни на съответните задължения, предвидени в настоящата директива, съответните разпоредби на настоящата директива не следва да се прилагат, за да се избегне дублиране и ненужна тежест. В този случай следва да се прилагат съответните разпоредби на тези други актове. Когато съответните разпоредби на настоящата директива не се прилагат, нейните разпоредби относно надзора и правоприлагането също не следва да се прилагат. Въпреки това държавите членки следва да включат всички сектори, изброени в приложението, в своите стратегии за повишаване на устойчивостта на критичните субекти, в оценката на риска и в мерките за подкрепа съгласно глава II, и следва да бъдат в състояние да установят критичните субекти в тези сектори, при които са изпълнени приложимите условия, като вземат предвид особения режим за субектите в секторите на банковото дело, инфраструктурата на финансовите пазари и цифровата инфраструктура.
- (10) За да се гарантира всеобхватен подход към устойчивостта на критичните субекти, всяка държава членка следва да има стратегия, в която да бъдат определени целите и мерките на политиката, които трябва да бъдат изпълнени. За да се постигне това, държавите членки следва да гарантират, че техните стратегии за киберсигурност предвиждат рамка на политиката за засилена координация между компетентния орган съгласно настоящата директива и Директивата за МИС 2 в контекста на обмена на информация относно инциденти и киберзаплахи и изпълнението на надзорни задачи.

²⁰

[Препратка към Директивата за МИС 2, след като бъде приета.]

- (11) Действията на държавите членки за установяване на критичните субекти и за подпомагане на гарантирането на устойчивостта им следва да се извършват при спазване на основан на риска подход, който насочва усилията към субектите, които са най-значими за изпълнението на жизненоважни обществени функции или икономически дейности. За да се гарантира такъв целенасочен подход, всяка държава членка следва да извърши, в съответствие с хармонизирана правна уредба, оценка на всички съответни природни и причинени от човека рискове, които могат да засегнат предоставянето на основни услуги, включително произшествия, природни бедствия, извънредни ситуации, свързани с общественото здраве, например пандемии, и антагонистични заплахи, включително терористични престъпления. При извършването на тези оценки на риска държавите членки следва да вземат предвид други общи или специфични за сектора оценки на риска, извършени съгласно други актове на правото на Съюза, и следва да вземат предвид зависимостите между секторите, включително от други държави членки и трети държави. Резултатите от оценката на риска следва да се използват в процедурата за установяване на критичните субекти, а също и за оказване на съдействие на тези субекти при изпълнението на изискванията за устойчивост съгласно настоящата директива.
- (12) За да се гарантира, че тези изисквания се прилагат към всички съответни субекти, и за да се намалят различията в това отношение, е важно да се установят хармонизирани правила, които да осигурят съгласуваност при установяването на критичните субекти в целия Съюз, като същевременно позволяват на държавите членки да вземат под внимание националните особености. Поради това следва да бъдат определени критерии за установяване на критичните субекти. В интерес на ефективността, ефикасността, съгласуваността и правната сигурност следва също така да се определят подходящи правила относно уведомяването и сътрудничеството, свързани с това установяване, както и относно правните последици от него. За да се даде възможност на Комисията да оцени правилното изпълнение на настоящата директива, държавите членки следва да ѝ представят по възможно най-подробен и конкретен начин съответната информация и във всеки случай списъка на основните услуги, броя на установените критични субекти за всеки сектор и подсектор, посочен в приложението, и основната услуга или услуги, предоставяни от всеки субект, както и всички приложими прагове.
- (13) Следва също така да се установят критерии за определяне на значимостта на смущаващото въздействие, предизвикано от такива инциденти. Тези критерии следва да се основават на критериите, предвидени в Директива (ЕС) 2016/1148 на Европейския парламент и на Съвета²¹, за да се извлекат ползи от усилията, положени от държавите членки за установяване на тези оператори, и от опита, натрупан в това отношение.
- (14) Субектите от сектора на цифровата инфраструктура по същество се основават на мрежи и информационни системи и попадат в обхвата на Директивата за МИС 2, в която се разглежда физическата сигурност на тези системи като част от задълженията им за управление на риска и докладване в областта на киберсигурността. Тъй като тези въпроси са обхванати от Директивата за МИС

²¹ Директива (ЕС) 2016/1148 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. относно мерки за високо общо ниво на сигурност на мрежите и информационните системи в Съюза (ОВ L 194, 19.7.2016 г., стр. 1).

2, задълженията по настоящата директива не се прилагат за такива субекти. Въпреки това, като се има предвид значението на услугите, предоставяни от субектите в сектора на цифровата инфраструктура, за предоставянето на други основни услуги, държавите членки следва да установят, като прилагат *mutatis mutandis* критериите и процедурата, предвидени в настоящата директива, субектите, свързани със сектора на цифровата инфраструктура, които следва да бъдат третирани като равностойни на критичните субекти само за целите на глава II, включително при предоставянето на подкрепа от държавите членки за подобряване на устойчивостта на тези субекти. Следователно спрямо тези субекти не се прилагат задълженията, установени в глави III—VI. Тъй като задълженията на критичните субекти по глава II за предоставяне на определена информация на компетентните органи са свързани с прилагането на глави III и IV, тези задължения също не следва да се прилагат спрямо тези субекти.

- (15) Достиженията на правото на ЕС в областта на финансовите услуги установяват всеобхватни изисквания към финансовите субекти за управление на всички рискове, пред които те са изправени, включително операционните рискове, и за гарантиране на непрекъснатост на дейността. Това включва Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета²², Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета²³ и Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета²⁴, както и Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета²⁵ и Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета²⁶. Неотдавна Комисията предложи тази уредба да бъде допълнена с Регламент XX/YYYY на Европейския парламент и на Съвета [предложение за регламент относно цифровата оперативна устойчивост на финансовия сектор (наричан по-долу „Регламент за DORA“)²⁷], в който се определят изискванията към финансовите посредници да управляват рисковете, свързани с ИКТ, включително защитата на физическите инфраструктури за ИКТ. Тъй като устойчивостта на субектите, изброени в точки 3 и 4 от приложението, е изцяло обхваната от достиженията на правото на ЕС в областта на финансовите услуги, тези субекти следва да бъдат третирани като равностойни на критичните субекти само за целите на глава II от настоящата директива. За да се гарантира последователното прилагане на правилата за операционния риск и цифровата

²² Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета на 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

²³ Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).

²⁴ Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 84).

²⁵ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

²⁶ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

²⁷ Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно оперативната устойчивост на цифровите услуги във финансовия сектор и за изменение на регламенти (ЕО) № 1060/2009, (ЕС) № 648/2012, (ЕС) № 600/2014 и (ЕС) № 909/2014 (COM(2020) 595).

устойчивост във финансовия сектор, подкрепата на държавите членки за повишаване на цялостната устойчивост на финансовите субекти, приравнени на критични субекти, следва да бъде осигурена от органите, определени съгласно член 41 от [Регламента за DORA], при спазване на процедурите, предвидени в посочения законодателен акт, и по напълно хармонизиран начин.

- (16) Държавите членки следва да определят органи, компетентни да упражняват надзор върху прилагането и, когато е необходимо, да налагат спазването на разпоредбите на настоящата директива и да гарантират, че тези органи разполагат с подходящи правомощия и ресурси. С оглед на различията в националните структури на управление и с цел да се защитят вече съществуващи секторни правила или надзорните и регулаторни органи на Съюза, както и да се избегне дублирането, държавите членки следва да могат да определят повече от един национален компетентен орган. В този случай обаче те следва ясно да очертаят съответните задачи на съответните органи и да гарантират, че те си сътрудничат гладко и ефективно. Всички компетентни органи следва също така да си сътрудничат в по-общ план с други съответни органи, както на национално равнище, така и на равнището на Съюза.
- (17) С цел да се улесни трансграничното сътрудничество и комуникация и да се даде възможност за ефективно прилагане на настоящата директива, всяка държава членка следва, без да се засягат специфичните за сектора правни изисквания на Съюза, да определи в рамките на един от органите, които е определила като компетентен орган съгласно настоящата директива, единно звено за контакт, отговарящо за координирането на въпросите, свързани с устойчивостта на критичните субекти и трансграничното сътрудничество на равнището на Съюза в това отношение.
- (18) Като се има предвид, че съгласно Директивата за МИС 2 субектите, установени като критични субекти, както и установените субекти в сектора на цифровата инфраструктура, които трябва да бъдат третирани като равностойни съгласно настоящата директива, са задължени да спазват изискванията за киберсигурност на Директивата за МИС 2, компетентните органи, определени в съответствие с двете директиви, следва да си сътрудничат, особено по отношение на рисковете и инцидентите, засягащи киберсигурността, които засягат тези субекти.
- (19) Държавите членки следва да подкрепят критичните субекти при укрепването на тяхната устойчивост в съответствие със задълженията им по настоящата директива, без да се засяга собствената правна отговорност на субектите да гарантират такова спазване. Държавите членки биха могли по-специално да разработят насоки и методологии, да подкрепят организирането на учения за изпитване на устойчивостта на критичните субекти и да предоставят обучение на техните служители. Освен това, като се имат предвид взаимозависимостите между субектите и секторите, държавите членки следва да създадат инструменти за обмен на информация в подкрепа на доброволния обмен на информация между критичните субекти, без да се засяга прилагането на правилата за конкуренция, установени в Договора за функционирането на Европейския съюз.
- (20) За да могат да гарантират своята устойчивост, критичните субекти следва да имат цялостно разбиране за всички съответни рискове, на които са изложени, и да анализират тези рискове. За тази цел те следва да извършват оценки на рисковете, когато това е необходимо с оглед на конкретните обстоятелства и на развитието на тези рискове, и във всеки случай поне веднъж на всеки четири

години. Оценките на риска, извършвани от критичните субекти, следва да се основават на оценката на риска, извършена от държавите членки.

- (21) Критичните субекти следва да предприемат организационни и технически мерки, които са подходящи и пропорционални на рисковете, пред които са изправени, така че да могат да предотвратяват, устояват, смекчават, поемат, да се приспособяват към инциденти и да се възстановяват от тях. Въпреки че критичните субекти следва да предприемат мерки по всички елементи, обхванати от настоящата директива, подробностите и обхватът на мерките следва да отразяват по подходящ и пропорционален начин различните рискове, които всеки субект е идентифицирал като част от своята оценка на риска, както и особеностите на този субект.
- (22) В интерес на ефективността и отчетността критичните субекти следва да опишат тези мерки с достатъчно подробности, така че да се гарантира постигането на тези цели, като вземат предвид идентифицираните рискове, в план за устойчивост или в документ или документи, които са равностойни на план за устойчивост, и да прилагат този план на практика. Такъв равностоеен документ или документи може да бъдат изготвени в съответствие с изискванията и стандартите, разработени в контекста на международните споразумения за физическа защита, по които държавите членки са страни, включително Конвенцията за физическата защита на ядрения материал и ядрените съоръжения, в зависимост от случая.
- (23) С Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета²⁸, Регламент (ЕО) № 725/2004 на Европейския парламент и на Съвета²⁹ и с Директива 2005/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³⁰ се определят изискванията, приложими за субектите в секторите на въздухоплаването и морския транспорт за предотвратяване и противодействие на инциденти, причинени от незаконни действия, и за смекчаване на последиците от такива инциденти. Въпреки че мерките, изисквани в настоящата директива, са по-широки по отношение на рисковете и видовете мерки, които трябва да бъдат предприети, критичните субекти в тези сектори следва да отразят в своя план за устойчивост или в равностойните документи мерките, предприети съгласно тези други актове на Съюза. Освен това, когато прилагат мерките за устойчивост съгласно настоящата директива, критичните субекти могат да обмислят възможността за позоваване на необвързващи насоки и документи за добри практики, разработени в рамките на секторни работни направления, като например платформата на ЕС за сигурност на пътниците в железопътния транспорт³¹.

²⁸ Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 г. относно общите правила в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2320/2002 (ОВ L 97/72, 9.4.2008 г., стр. 72).

²⁹ Регламент (ЕО) № 725/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения (ОВ L 129, 29.4.2004 г., стр. 6).

³⁰ Директива 2005/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за повишаване на сигурността на пристанищата (ОВ L 310, 25.11.2005 г., стр. 28).

³¹ Решение на Комисията от 29 юни 2018 г. за създаване на платформа на ЕС за сигурност на пътниците в железопътния транспорт (C/2018/4014).

- (24) Рискът служителите на критични субекти да злоупотребят например с правата си за достъп в рамките на организацията на субекта, за да навредят и да причинят вреди, буди нарастваща загриженост. Този риск се изостря от нарастващото явление на радикализация, водеща до насилнически екстремизъм и тероризъм. Поради това е необходимо да се даде възможност на критичните субекти да поискат цялостни проверки на лица, попадащи в определени категории персонал, и да се гарантира, че тези искания се оценяват експедитивно от съответните органи в съответствие с приложимите правила на Съюза и на националното право, включително относно защитата на личните данни.
- (25) Критичните субекти следва да уведомяват компетентните органи на държавите членки в разумно най-кратки срокове, в зависимост от конкретните обстоятелства, за инциденти, които значително нарушават или имат потенциал да нарушат значително тяхната дейност. Уведомлението следва да позволи на компетентните органи да реагират бързо и адекватно на инцидентите и да имат цялостен поглед върху общите рискове, пред които са изправени критичните субекти. За тази цел следва да се установи процедура за уведомяване за определени инциденти и параметри, за да се определи кога действителното или потенциалното нарушение е значително и следователно инцидентите следва да бъдат съобщени. Като се има предвид потенциалното трансгранично въздействие на подобни нарушения, следва да се създаде процедура, чрез която държавите членки да информират другите засегнати държави членки чрез единни звена за контакт.
- (26) Въпреки че критичните субекти обикновено работят като част от все взаимосвързана мрежа за предоставяне на услуги и инфраструктура и често предоставят основни услуги в повече от една държава членка, някои от тези субекти са от особено значение за Съюза, тъй като предоставят основни услуги на голям брой държави членки и поради това изискват специален надзор на равнището на Съюза. Поради това следва да се установят правила за специален надзор по отношение на такива критични субекти от особено европейско значение. Тези правила не засягат правилата за надзор и правоприлагане, установени в настоящата директива.
- (27) Когато държава членка счита, че е необходима допълнителна информация, за да може да консултира даден критичен субект при изпълнението на задълженията му по глава III или за да оцени спазването на тези задължения от критичен субект от особено европейско значение, Комисията следва да организира консултативна мисия за оценка на мерките, въведени от този субект, в съгласие с държавата членка, в която се намира инфраструктурата на този субект. За да се гарантира правилното провеждане на такива консултативни мисии, следва да се установят допълнителни правила, по-специално относно тяхната организация и провеждане, последващите действия, които трябва да се предприемат, и задълженията на съответните критични субекти от особено европейско значение. Консултативните мисии следва да се провеждат при спазване на подробните правила на правото на тази държава членка, например относно точните условия, които трябва да бъдат изпълнени за получаване на достъп до съответните помещения или документи, и относно средствата за съдебна защита, без да се засяга задължението на държавата членка, в която се провежда консултативната мисия, и на съответния субект да спазват правилата на настоящата директива. В случай на необходимост от специален експертен опит във връзка с такива мисии,

когато е уместно, може да бъде поискно съдействие чрез Координационния център за реагиране при извънредни ситуации.

- (28) С цел да се подкрепи Комисията и да се улеснят стратегическото сътрудничество и обменът на информация, включително най-добри практики, по въпроси, свързани с настоящата директива, следва да бъде създадена Група за устойчивост на критичните субекти, която е експертна група на Комисията. Държавите членки следва да се стремят да осигурят ефективно и ефикасно сътрудничество между определените представители на техните компетентни органи в Групата за устойчивост на критичните субекти. Групата следва да започне да изпълнява задачите си шест месеца след влизането в сила на настоящата директива, така че се осигурят допълнителни средства за подходящо сътрудничество по време на срока за транспониране на настоящата директива.
- (29) За да се постигнат целите на настоящата директива и без да се засяга правната отговорност на държавите членки и на критичните субекти да гарантират изпълнението на съответните им задължения, посочени в нея, Комисията следва, когато счете за целесъобразно, да предприеме някои спомагателни дейности, насочени към улесняване на спазването на тези задължения. Когато предоставя подкрепа на държавите членки и на критичните субекти при изпълнението на задълженията им по настоящата директива, Комисията следва да се основава на съществуващите структури и инструменти, като например тези в рамките на механизма на Съюза за гражданска защита и Европейската референтна мрежа за защита на критична инфраструктура.
- (30) Държавите членки следва да гарантират, че техните компетентни органи разполагат с определени специфични правомощия за правилното прилагане и изпълнение на настоящата директива по отношение на критични субекти, когато тези субекти попадат под тяхната юрисдикция, както е посочено в настоящата директива. Тези правомощия следва да включват по-специално правомощието да извършват инспекции, надзор и одити, да изискват от критичните субекти да предоставят информация и доказателства, свързани с мерките, които са предприели за изпълнение на задълженията си, и при необходимост да издават заповеди за отстраняване на установените нарушения. При издаването на такива заповеди държавите членки не следва да изискват мерки, които надхвърлят това, което е необходимо и пропорционално, за да се гарантира спазването на изискванията от страна на съответния критичен субект, като се вземат предвид по-специално тежестта на нарушението и икономическият капацитет на критичния субект. В по-общ план тези правомощия следва да бъдат придружени от подходящи и ефективни гаранции, които да бъдат уточнени в националното право, в съответствие с изискванията, произтичащи от Хартата на основните права на Европейския съюз. Когато оценяват изпълнението на задълженията на даден критичен субект по настоящата директива, компетентните органи, определени съгласно настоящата директива, следва да могат да поискат от компетентните органи, определени съгласно Директивата за МИС 2, да направят оценка на киберсигурността на тези субекти. Тези компетентни органи следва да си сътрудничат и да обменят информация за тази цел.
- (31) С цел да се вземат предвид новите рискове, технологичното развитие или особеностите на един или повече сектори, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз за допълване на мерките за устойчивост, които критичните субекти трябва да предприемат, като

допълнително се уточняват някои или всички посочени мерки. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г.³². По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

- (32) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на настоящата директива, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета³³.
- (33) Тъй като целите на настоящата директива, а именно да се осигури предоставянето в рамките на вътрешния пазар на услуги, които са от основно значение за поддържането на жизненоважни обществени функции или икономически дейности и да се повиши устойчивостта на критичните субекти, предоставящи такива услуги, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради ефекта на предвиденото действие могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейски съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (34) Поради това Директива 2008/114/ЕО следва да бъде отменена,
- ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:**

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет и обхват

1. Настоящата директива:
- а) определя задължения за държавите членки да предприемат определени мерки с цел да се гарантира предоставянето в рамките на вътрешния пазар на услуги, които са от основно значение за поддържането на жизненоважни обществени функции или икономически дейности, и по-

³² ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

³³ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

специално да установят критичните субекти и субектите, които трябва да се считат за равностойни в определени отношения, и да им осигурят възможност да изпълняват задълженията си;

- б) определя задължения за критичните субекти, насочени към повишаване на тяхната устойчивост и подобряване на способността им да предоставят тези услуги на вътрешния пазар;
 - в) установява правила за надзор и правоприлагане по отношение на критичните субекти и за специален надзор на критичните субекти, за които се счита, че са от особено европейско значение.
2. Настоящата директива не се прилага към въпроси, обхванати от Директива (ЕС) XX/YY [Предложение за директива относно мерки за високо общо ниво на киберсигурност в Съюза (наричана по-нататък „Директивата за МИС 2“)], без да се засяга член 7.
3. Когато разпоредбите на секторни актове на правото на Съюза изискват от критичните субекти да предприемат мерки, които са посочени в глава III, и когато тези изисквания са поне равностойни на задълженията, определени в настоящата директива, съответните разпоредби на настоящата директива не се прилагат, включително разпоредбите относно надзора и правоприлагането, предвидени в глава VI.
4. Без да се засяга член 346 ДФЕС, информацията, която е поверителна съгласно правилата на Съюза и националните правила, например правилата за търговската тайна, се обменя с Комисията и с други съответни органи само когато този обмен е необходим за прилагането на настоящата директива. Обменяната информация е ограничена до информацията, която има значение за целите на този обмен и е пропорционална на тези цели. Обменът на информация се извършва при зачитане на нейната поверителност и на сигурността и търговските интереси на критичните субекти.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- (1) „критичен субект“ означава публичен или частен субект от вида, посочен в приложението, който е установен като такъв от държава членка в съответствие с член 5;
- (2) „устойчивост“ означава способността за предотвратяване, противопоставяне, смекчаване, поемане, приспособяване и възстановяване от инцидент, който смущава или може да смути дейността на критичен субект;
- (3) „инцидент“ означава всяко събитие, което може да наруши или нарушава дейността на критичния субект;
- (4) „инфраструктура“ означава елемент, система или части от нея, които са необходими за предоставянето на основна услуга;
- (5) „основна услуга“ означава услуга, която е от основно значение за поддържането на особено важни обществени или стопански дейности;
- (6) „риск“ означава всяко обстоятелство или събитие, което има потенциално неблагоприятно въздействие върху устойчивостта на критични субекти;

- (7) „оценка на риска“ означава методика за определяне на естеството и степента на риска чрез анализ на потенциалните заплахи и опасности и оценка на съществуващите условия на уязвимост, които биха могли да доведат до нарушаване на дейността на критичния субект.

ГЛАВА II

НАЦИОНАЛНИ ПРАВНИ УРЕДБИ ОТНОСНО УСТОЙЧИВОСТТА НА КРИТИЧНИТЕ СУБЕКТИ

Член 3

Стратегия за устойчивост на критичните субекти

1. До [три години след влизането в сила на настоящата директива] всяка държава членка приема стратегия за укрепване на устойчивостта на критичните субекти. В тази стратегия се определят стратегическите цели и мерките на политиката за постигане и поддържане на високо ниво на устойчивост на тези критични субекти, като се обхващат поне секторите, посочени в приложението.
2. Стратегията съдържа най-малко следните елементи:
 - а) стратегически цели и приоритети, насочени към повишаване на цялостната устойчивост на критичните субекти, като се вземат предвид трансграничните и междусекторните взаимозависимости;
 - б) рамка за управление за постигането на стратегическите цели и приоритети, включително описание на ролите и отговорностите на различните органи, критичните субекти и други страни, участващи в изпълнението на стратегията;
 - в) описание на мерките, необходими за повишаване на цялостната устойчивост на критичните субекти, включително национална оценка на риска, установяване на критичните субекти и на субектите, равностойни на критични субекти, и на мерките в подкрепа на критичните субекти, предприети в съответствие с настоящата глава;
 - г) политическа рамка за засилена координация между компетентните органи, определени съгласно член 8 от настоящата директива и съгласно [Директивата за МИС 2] за целите на обмена на информация относно инциденти и киберзаплахи и изпълнението на надзорни задачи.

Стратегията се актуализира при необходимост и най-малко веднъж на всеки четири години.

3. Държавите членки съобщават на Комисията своите национални стратегии и всички техни актуализации в тримесечен срок след приемането им.

Член 4

Оценка на риска от държавите членки

1. Компетентните органи, определени съгласно член 8, изготвят списък на основните услуги в секторите, посочени в приложението. Не по-късно от [три години след влизането в сила на настоящата директива] и впоследствие при необходимост, но най-малко веднъж на четири години, те извършват оценка на всички съответни рискове, които могат да засегнат предоставянето на тези основни услуги, с цел установяване на критичните субекти в съответствие с

член 5, параграф 1 и подпомагане на тези критични субекти да предприемат мерки съгласно член 11.

Оценката на риска отчита всички съответни природни и причинени от човека рискове, включително произшествия, природни бедствия, извънредни ситуации, свързани с общественото здраве, вражески заплахи, включително терористични престъпления съгласно Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета³⁴.

2. При извършване на оценката на риска държавите членки вземат предвид най-малко:

- а) общата оценка на риска, извършена съгласно член 6, параграф 1 от Решение № 1313/2013/ЕС на Европейския парламент и на Съвета³⁵;
- б) други съответни оценки на риска, извършени в съответствие с изискванията на съответните секторни актове на правото на Съюза, включително Регламент (ЕС) 2019/941 на Европейския парламент и на Съвета³⁶ и Регламент (ЕС) 2017/1938 на Европейския парламент и на Съвета³⁷;
- в) всички рискове, произтичащи от зависимостите между секторите, посочени в приложението, включително от други държави членки и трети държави, и въздействието, което смущенията в един сектор могат да имат върху други сектори;
- г) всяка информация за инциденти, за които е постъпило уведомление в съответствие с член 13.

За целите на първа алинея, буква в) държавите членки си сътрудничат с компетентните органи на други държави членки и трети държави, според случая.

3. Държавите членки предоставят съответните елементи на оценката на риска, посочена в параграф 1, на критичните субекти, които са установили в съответствие с член 5, за да подпомогнат тези критични субекти при извършването на тяхната оценка на риска съгласно член 10 и при предприемането на мерки за гарантиране на тяхната устойчивост съгласно член 11.
4. Всяка държава членка предоставя на Комисията данни за видовете установени рискове и резултатите от оценките на риска по сектори и подсектори, посочени в приложението, до [три години след влизането в сила на настоящата

³⁴ Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно борбата с тероризма и за замяна на Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета, и за изменение на Решение 2005/671/ПВР на Съвета (ОВ L 88, 31.3.2017 г., стр. 6).

³⁵ Решение № 1313/2013/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно Механизъм за гражданска защита на Съюза (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 924).

³⁶ Регламент (ЕС) № 2019/941 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2019 г. за готовност за справяне с рискове в електроенергийния сектор и за отмяна на Директива 2005/89/ЕО (ОВ L 158, 14.6.2019 г., стр. 1).

³⁷ Регламент (ЕС) 2017/1938 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2017 г. относно мерките за гарантиране на сигурността на доставките на газ и за отмяна на Регламент (ЕС) № 994/2010 (ОВ L 280, 28.10.2017 г., стр. 1).

директива] и впоследствие при необходимост, но най-малко веднъж на всеки четири години.

5. Комисията може, в сътрудничество с държавите членки, да разработи незадължителен общ образец за докладване за целите на спазването на параграф 4.

Член 5

Установяване на критичните субекти

1. Не по-късно от [три години и три месеца след влизането в сила на настоящата директива] държавите членки установяват критичните субекти за всеки сектор и подсектор, посочен в приложението, с изключение на точки 3, 4 и 8 от него.
2. При установяването на критичните субекти съгласно параграф 1 държавите членки вземат предвид резултатите от оценката на риска съгласно член 4 и прилагат следните критерии:
 - а) субектът предоставя една или повече основни услуги;
 - б) (предоставянето на тази услуга зависи от инфраструктура, разположена в държавата членка; и
 - в) възникването на инцидент би имало значително смущаващо въздействие върху предоставянето на услугата или на други основни услуги в секторите, посочени в приложението, които зависят от услугата.
3. Всяка държава членка съставя списък на установените критични субекти и гарантира, че в срок от един месец от установяването им тези критични субекти са уведомени за това установяване, като ги информира за техните задължения съгласно глави II и III и за датата, от която разпоредбите на тези глави се прилагат за тях.

По отношение на засегнатите критични субекти разпоредбите на настоящата глава се прилагат от датата на уведомлението, а разпоредбите на глава III се прилагат шест месеца след тази дата.
4. Държавите членки гарантират, че техните компетентни органи, определени съгласно член 8 от настоящата директива, уведомяват компетентните органи, които държавите членки са определили в съответствие с [Директивата за МИС 2], за това кои са критичните субекти, които те са установили съгласно настоящия член, в срок от един месец от това установяване.
5. След уведомяването, посочено в параграф 3, държавите членки гарантират, че критичните субекти предоставят информация на съответните компетентни органи, определени съгласно член 8 от настоящата директива, за това дали са били установени като критичен субект в една или повече други държави членки. Когато даден субект е установен като критичен от две или повече държави членки, тези държави членки провеждат консултации помежду си с цел да се намали тежестта за критичния субект по отношение на задълженията по глава III.
6. За целите на глава IV държавите членки гарантират, че след уведомяването, посочено в параграф 3, критичните субекти предоставят информация на съответните компетентни органи, определени съгласно член 8 от настоящата директива, за това дали предоставят основни услуги на или във повече от една

трета от държавите членки. В такива случаи съответната държава членка уведомява Комисията без необосновано забавяне за тези критични субекти.

7. Когато е необходимо, но при всички случаи най-малко на всеки четири години, държавите членки преразглеждат и по целесъобразност актуализират списъка на установените критични субекти.

Когато тези актуализации водят до установяването на допълнителни критични субекти, се прилагат параграфи 3, 4, 5 и 6. Освен това държавите членки гарантират, че субектите, които вследствие на такава актуализация престават да бъдат установени като критични субекти, се уведомяват за това и се информират, че вече не подлежат на задълженията по глава III, считано от получаването на тази информация.

Член 6

Значително смущаващо въздействие

1. При определяне на значимостта на смущаващото въздействие в съответствие с посоченото в член 5, параграф 2, буква в) държавите членки вземат предвид следните критерии:
- а) броя на ползвателите, разчитащи на услугите, предоставяни от субекта;
 - б) зависимостта на други сектори, посочени в приложението, от тази услуга;
 - в) въздействието, което инцидентите биха могли да имат от гледна точка на мащаб и продължителност върху стопанските и обществените дейности или околната среда и обществената безопасност;
 - г) пазарния дял на субекта на пазара на такива услуги;
 - д) географската област, която би могла да бъде засегната от инцидент, включително всички трансгранични въздействия;
 - е) значението на субекта за поддържането на достатъчно ниво на услугата, като се взема предвид наличието на алтернативни средства за предоставянето на тази услуга.
2. Не по-късно от [три години и три месеца след влизането в сила на настоящата директива] държавите членки предоставят на Комисията следната информация:
- а) списъка на услугите, посочени в член 4, параграф 1;
 - б) броя на критичните субекти, установени за всеки сектор и подсектор, посочен в приложението, и услугата или услугите, посочени в член 4, параграф 1, които всеки субект предоставя;
 - в) всички прагове, прилагани за определяне на един или повече от критериите в параграф 1.

Впоследствие те предоставят тази информация, когато е необходимо, но най-малко веднъж на всеки четири години.

3. Комисията може, след консултация с Групата за устойчивост на критичните субекти, да приеме насоки за улесняване на прилагането на критериите, посочени в параграф 1, като взема предвид информацията, посочена в параграф 2.

Член 7

Субекти, равностойни на критични субекти съгласно настоящата глава

1. По отношение на секторите, посочени в точки 3, 4 и 8 от приложението, не по-късно от [три години и три месеца след влизането в сила на настоящата директива] държавите членки установяват субектите, които се третираат като равностойни на критични субекти за целите на настоящата глава. По отношение на тези субекти те прилагат разпоредбите на член 3, член 4, член 5, параграфи 1—4 и параграф 7 и член 9.
2. По отношение на субектите в секторите, посочени в точки 3 и 4 от приложението, установени съгласно параграф 1, държавите членки гарантират, че за целите на прилагането на член 8, параграф 1 органите, определени за компетентни органи, са компетентните органи, определени съгласно член 41 от [Регламента за DORA].
3. Държавите членки гарантират, че субектите, посочени в параграф 1, се уведомяват без необосновано забавяне за установяването им като субекти, посочени в настоящия член.

Член 8

Компетентни органи и единни звена за контакт

1. Всяка държава членка определя един или повече компетентни органи, които отговарят за правилното прилагане, а при необходимост и за осигуряване на изпълнението, на разпоредбите на настоящата директива на национално равнище (по-нататък „компетентен орган“). Държавите членки могат да определят съществуващ орган или органи.

Когато определят повече от един орган, те ясно посочват съответните задачи на въпросните органи и гарантират, че те си сътрудничат ефективно за изпълнението на своите задачи съгласно настоящата директива, включително по отношение на определянето и дейностите на единното звено за контакт, посочено в параграф 2.
2. Всяка държава членка определя в рамките на компетентния орган единно звено за контакт, което да изпълнява функции за връзка с цел осигуряване на трансгранично сътрудничество с компетентните органи на други държави членки и с Групата за устойчивост на критичните субекти, посочена в член 16 (наричано „единно звено за контакт“).
3. Не по-късно от [три години и шест месеца след влизането в сила на настоящата директива] и всяка година след това единните звена за контакт представят на Комисията и на Групата за устойчивост на критичните субекти обобщен доклад относно получените уведомления, включително броя на уведомленията, естеството на инцидентите, за които е получено уведомление, и действията, предприети в съответствие с член 13, параграф 3.
4. Всяка държава членка гарантира, че компетентният орган, включително определеното в неговите рамки единно звено за контакт, разполага с правомощия и подходящи финансови, човешки и технически ресурси за ефективно и ефикасно изпълнение на възложените му задачи.
5. Държавите членки гарантират, че когато е целесъобразно и в съответствие с правото на Съюза и националното право, техните компетентни органи се

консултират и си сътрудничат с други съответни национални органи, по-специално с органите, които отговарят за гражданската защита, правоприлагането и защитата на личните данни, както и със съответните заинтересовани страни, включително критични субекти.

6. Държавите членки гарантират, че техните компетентни органи, определени съгласно настоящия член, си сътрудничат с компетентните органи, определени съгласно [Директивата за МИС 2], относно рисковете за киберсигурността и киберинцидентите, засягащи критични субекти, както и относно мерките, предприети от компетентните органи, определени съгласно [Директивата за МИС 2], които са от значение за критичните субекти.
7. В срок от три месеца от определянето на компетентния орган и единното звено за контакт всяка държава членка уведомява Комисията за това определяне, включително техните точни задачи и отговорности съгласно настоящата директива, техните данни за контакт и всички последващи промени в тях. Всяка държава членка оповестява публично обстоятелството, че е определен компетентен орган и единно звено за контакт.
8. Комисията публикува списъка на определените от държавите членки единни звена за контакт.

Член 9

Подкрепа от страна на държавите членки за критичните субекти

1. Държавите членки оказват подкрепа на критичните субекти за повишаване на тяхната устойчивост. Тази подкрепа може да включва разработването на насоки и методологии, подкрепа за организирането на учения за изпитване на тяхната устойчивост и предоставянето на обучение на служителите на критичните субекти.
2. Държавите членки гарантират, че компетентните органи си сътрудничат и обменят информация и добри практики с критичните субекти в секторите, посочени в приложението.
3. Държавите членки създават инструменти за обмен на информация, които да подкрепят доброволния обмен на информация между критичните субекти във връзка с въпроси, обхванати от настоящата директива, в съответствие с правото на Съюза и националното право, по-специално в областта на конкуренцията и защитата на личните данни.

ГЛАВА III

УСТОЙЧИВОСТ НА КРИТИЧНИТЕ СУБЕКТИ

Член 10

Оценка на риска от страна на критичните субекти

Държавите членки гарантират, че в срок от шест месеца след получаване на уведомлението, посочено в член 5, параграф 3, а впоследствие — при необходимост и най-малко на всеки четири години, критичните субекти оценяват всички съответни рискове, които могат да нарушат тяхната дейност, въз основа на извършените от държавите членки оценки на риска и други съответни източници на информация.

В оценката на риска се отчитат всички имащи отношение рискове, посочени в член 4, параграф 1, които биха могли да доведат до нарушаване на предоставянето на основни услуги. При оценката се взема предвид евентуалната зависимост на други сектори, посочени в приложението, от основните услуги, предоставяни от критичния субект, включително в съседни държави членки и в трети държави, когато е приложимо, както и въздействието, което прекъсването на предоставянето на основни услуги в един или повече от тези сектори може да окаже върху основната услуга, предоставяна от критичния субект.

Член 11

Мерки за устойчивост на критичните субекти

1. Държавите членки гарантират, че критичните субекти предприемат подходящи и пропорционални технически и организационни мерки, за да гарантират своята устойчивост, включително мерки, които са необходими за:
 - а) предотвратяване на възникването на инциденти, включително чрез намаляване на риска от бедствия и мерки за адаптиране към изменението на климата;
 - б) осигуряване на адекватна физическа защита на чувствителните зони, съоръжения и друга инфраструктура, включително чрез огради, бариери, инструменти и рутинни практики за наблюдение на периметъра, както и оборудване за откриване и контрол на достъпа;
 - в) противопоставяне и смекчаване на последиците от инциденти, включително прилагането на процедури и протоколи за управление на рискове и на кризи, както и процедури за предупреждение;
 - г) възстановяване от инциденти, включително мерки за непрекъснатост на дейността и определяне на алтернативни вериги на доставки;
 - д) гарантиране на подходящо управление на сигурността на служителите, включително чрез определяне на категории персонал, изпълняващ критични функции, установяване на права на достъп до чувствителни зони, съоръжения и друга инфраструктура, както и до чувствителна информация, както и определяне на конкретни категории персонал с оглед на член 12;
 - е) повишаване на осведомеността сред съответния персонал относно мерките, посочени в букви а) — д).
2. Държавите членки гарантират, че критичните субекти са разработили и прилагат план за устойчивост или равностоен документ или документи, в които подробно се описват мерките съгласно параграф 1. Ако критичните субекти са предприели мерки съгласно задължения, съдържащи се в други актове на правото на Съюза, които също имат отношение към мерките, посочени в параграф 1, те описват тези мерки и в плана за устойчивост или равностоен документ или документи.
3. По искане на държавата членка, която е установила критичния субект, и със съгласието на съответния критичен субект, Комисията организира консултативни мисии в съответствие с правилата, предвидени в член 15, параграфи 4, 5, 7 и 8, за да предостави съвети на съответния критичен субект

при изпълнение на задълженията му по глава III. Консултативната мисия докладва констатациите си на Комисията, на тази държава членка и на съответния критичен субект.

4. Комисията има правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 21, насочени към допълване на параграф 1 чрез определянето на подробни правила, уточняващи някои или всички мерки, които трябва да бъдат предприети съгласно посочения параграф. Тя приема тези делегирани актове, доколкото това е необходимо за ефективното и последователно прилагане на посочения параграф в съответствие с целите на настоящата директива, като взема предвид всяко имащо отношение развитие в областта на рисковете, технологиите или предоставянето на съответните услуги, както и всички особености, свързани с конкретни сектори и видове субекти.
5. Комисията приема актове за изпълнение, за да определи необходимите технически и методологични спецификации, свързани с прилагането на мерките, посочени в параграф 1. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 20, параграф 2.

Член 12

Цялостни проверки

1. Държавите членки гарантират, че критичните субекти могат да подават искания за цялостни проверки на лицата, които попадат в определени специфични категории персонал, включително на лица, за които се обмисля възможността да бъдат наети на длъжности, попадащи в тези категории, и че тези искания се оценяват експедитивно от органите, компетентни да извършват такива цялостни проверки.
2. В съответствие с приложимото право на Съюза и националното право, включително Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета³⁸, цялостната проверка, посочена в параграф 1:
 - а) установява самоличността на лицето въз основа на съответни документи;
 - б) обхваща всички регистри за съдимост най-малко за предходните пет години и за максимален срок от десет години за престъпления, които имат отношение към наемането на определена длъжност, в държавата членка или държавите членки, чийто гражданин е лицето, и в евентуалните държави членки или трети държави на пребиваване през този период;
 - в) обхваща предишни периоди на заетост и образование, както и евентуални периоди в автобиографията на лицето, през които то не е било ангажирано с обучение или работа, поне през предходните пет години и за максимален срок от десет години.

По отношение на параграф 1), буква б) държавите членки гарантират, че техните органи, компетентни да извършват цялостни проверки, получават чрез ECRIS информация от регистрите за съдимост от други държави членки в съответствие с процедурите, предвидени в Рамково решение 2009/315/ПВР на Съвета и, когато е приложимо, в Регламент (ЕС) 2019/816 на Европейския

³⁸

ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1.

парламент и на Съвета³⁹. Централните органи, посочени в член 3 от това рамково решение и в член 3, параграф 5 от посочения регламент, предоставят отговор на исканията за такава информация в срок от 10 работни дни от датата на получаване на искането.

3. В съответствие с приложимото право на Съюза и националното право, включително Регламент (ЕС) 2016/679, всяка държава членка гарантира, че цялостната проверка, посочена в параграф 1, може също така да бъде разширена въз основа на надлежно обосновано искане от страна на критичния субект, за да се използват разузнавателни данни и всяка друга налична обективна информация, които може да са необходими за определяне на пригодността на съответното лице да работи на длъжността, по отношение на която критичният субект е поискал разширена цялостна проверка.

Член 13

Уведомяване за инциденти

1. Държавите членки гарантират, че критичните субекти уведомяват компетентния орган без необосновано забавяне за инциденти, които имат или може да окажат значително смущаващо въздействие върху тяхната дейност. Уведомленията включват цялата налична информация, необходима на компетентния орган, за да разбере естеството, причината и възможните последици от инцидента, включително за да определи евентуално трансгранично въздействие на инцидента. Уведомлението не води до повишена отговорност за критичните субекти.
2. За да се определи значимостта на смущенията или потенциалните смущения в дейността на критичния субект в резултат на даден инцидент, се вземат предвид по-специално следните параметри:
 - а) броят потребители, засегнати от смущението или потенциалното смущение;
 - б) продължителността на смущението или очакваната продължителност на потенциалното смущение;
 - в) географската област, засегната от смущенията или потенциалните смущения.
3. Въз основа на информацията, предоставена в уведомлението от критичния субект, компетентният орган, чрез своето единно звено за контакт, информира единното звено за контакт на други засегнати държави членки, ако инцидентът има или може да има значително въздействие върху критичните субекти и непрекъснатостта на предоставянето на основни услуги в една или повече други държави членки.

При тези действия единните звена за контакт, в съответствие с правото на Съюза или националното законодателство, което е в съответствие с правото на Съюза, третират информацията по начин, който зачита нейната поверителност и защитава сигурността и търговските интереси на съответния критичен субект.

³⁹ ОВ L 135, 22.5.2019 г., стр. 1.

4. Възможно най-скоро след като бъде уведомен в съответствие с параграф 1, компетентният орган предоставя на критичния субект, който го е уведомил, съответната информация относно последващите действия във връзка с уведомлението, включително информация, която би могла да подпомогне ефективната реакция на критичния субект спрямо инцидента.

ГЛАВА IV

СПЕЦИАЛЕН НАДЗОР НАД КРИТИЧНИТЕ СУБЕКТИ ОТ ОСОБЕНО ЕВРОПЕЙСКО ЗНАЧЕНИЕ

Член 14

Критични субекти от особено европейско значение

1. Критичните субекти от особено европейско значение подлежат на специален надзор в съответствие с настоящата глава.
2. Даден субект се счита за критичен субект от особено европейско значение, ако е установен като критичен субект и предоставя основни услуги на или във повече от една трета от държавите членки и за него Комисията е била уведомена съответно съгласно член 5, параграфи 1 и 6.
3. При получаване на уведомлението съгласно член 5, параграф 6 Комисията уведомява без необосновано забавяне съответния субект, че той е считан за критичен субект от особено европейско значение, за произтичащите от настоящата глава задължения и за датата, от която тези задължения започват да се прилагат.

Разпоредбите на настоящата глава се прилагат за съответния критичен субект от особено европейско значение от датата на получаване на уведомлението.

Член 15

Специален надзор

1. По искане на една или повече държави членки или на Комисията държавата членка, в която се намира инфраструктурата на критичния субект от особено европейско значение, заедно с този субект информира Комисията и Групата за устойчивост на критичните субекти за резултата от оценката на риска, извършена съгласно член 10, и за мерките, предприети в съответствие с член 11.

Тази държава членка също така информира без необосновано забавяне Комисията и Групата за устойчивост на критичните субекти за всякакви надзорни действия или действия по правоприлагане, включително оценки на съответствието или издадени заповеди, които нейният компетентен орган е предприел по силата на членове 18 и 19 по отношение на този субект.

2. По искане на една или повече държави членки или по собствена инициатива и със съгласието на държавата членка, в която се намира инфраструктурата на критичния субект от особено европейско значение, Комисията организира консултативна мисия за оценка на мерките, които този субект е предприел за изпълнение на задълженията си съгласно глава III. При необходимост консултативните мисии могат да поискат специфичен експертен опит в

областта на управлението на риска от бедствия посредством Координационния център за реагиране при извънредни ситуации.

3. Консултативната мисия докладва констатациите си на Комисията, на Групата за устойчивост на критичните субекти и на съответния критичен субект от особено европейско значение в срок от три месеца след приключването на консултативната мисия.

Групата за устойчивост на критичните субекти анализира доклада и при необходимост съветва Комисията относно това дали съответният критичен субект от особено европейско значение спазва задълженията си по глава III и, когато е целесъобразно, какви мерки биха могли да бъдат предприети за подобряване на устойчивостта на този субект.

Въз основа на тези съвети Комисията съобщава на държавата членка, в която се намира инфраструктурата на този субект, на Групата за устойчивост на критичните субекти и на въпросния субект своето становище относно това дали субектът изпълнява задълженията си по глава III и, когато е целесъобразно, какви мерки биха могли да бъдат предприети за подобряване на устойчивостта на този субект.

Държавата членка надлежно взема предвид това становище и предоставя информация на Комисията и на Групата за устойчивост на критичните субекти относно всички мерки, които е предприела в съответствие със съобщената информация.

4. Всяка консултативна мисия се състои от експерти от държавите членки и представители на Комисията. Държавите членки могат да предлагат кандидати за участие в консултативна мисия. Комисията избира и назначава членовете на всяка консултативна мисия в зависимост от професионалния им профил и като осигурява балансирано в географско отношение представителство между държавите членки. Комисията поема разходите, свързани с участието в консултативната мисия.

Комисията организира програмата на дадена консултативна мисия, като се консултира с членовете на конкретната консултативна мисия и със съгласието на държавата членка, в която се намира инфраструктурата на съответния критичен субект или критичен субект от европейско значение.

5. Комисията приема акт за изпълнение, в който се определят процедурните правила за провеждането и докладите на консултативните мисии. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 20, параграф 2.
6. Държавите членки гарантират, че съответният критичен субект от особено европейско значение предоставя на консултативната мисия достъп до цялата информация, системи и съоръжения, свързани с предоставянето на основните услуги, необходими за изпълнението на задачите на консултативната мисия.
7. Консултативната мисия се провежда в съответствие с приложимото национално право на държавата членка, в която се намира тази инфраструктура.
8. При организирането на консултативните мисии Комисията взема предвид докладите от всички проверки, извършени от Комисията съгласно Регламент (ЕО) 300/2008 и Регламент (ЕО) 725/2004, както и докладите за всяко

наблюдение, извършено от Комисията по отношение на критичния субект или критичния субект от особено европейско значение, според случая.

ГЛАВА V

СЪТРУДНИЧЕСТВО И ДОКЛАДВАНЕ

Член 16

Група за устойчивост на критичните субекти

1. Създава се Група за устойчивост на критичните субекти, считано от [шест месеца след влизането в сила на настоящата директива]. Тя подпомага Комисията и улеснява стратегическото сътрудничество и обмена на информация по въпроси, свързани с настоящата директива.
2. Групата за устойчивост на критичните субекти се състои от представители на държавите членки и на Комисията. Когато е уместно за изпълнението на нейните задачи, Групата за устойчивост на критичните субекти може да покани представители на заинтересовани страни да участват в нейната работа.

Групата за устойчивост на критичните субекти се председателства от представителя на Комисията.
3. Групата за устойчивост на критичните субекти изпълнява следните задачи:
 - а) оказва съдействие на Комисията при подпомагането на държавите членки за укрепване на техния капацитет да допринасят за гарантиране на устойчивостта на критичните субекти в съответствие с настоящата директива;
 - б) извършва оценка на стратегиите за устойчивост на критичните субекти, посочени в член 3, и определя най-добри практики по отношение на тези стратегии;
 - в) улеснява обмена на най-добри практики по отношение на установяването на критични субекти от държавите членки в съответствие с член 5, включително по отношение на трансграничните зависимости и по отношение на рисковете и инцидентите;
 - г) допринася при поискване за изготвянето на насоките, посочени в член 6, параграф 3, и на всички делегирани актове и актове за изпълнение съгласно настоящата директива;
 - д) извършва преглед на годишна основа на обобщените доклади, посочени в член 8, параграф 3;
 - е) обменя най-добри практики относно обмена на информация, свързана с уведомяването за инциденти съгласно посоченото в член 13;
 - ж) анализира и предоставя съвети по докладите от консултативните мисии в съответствие с член 15, параграф 3;
 - з) обменя информация и най-добри практики в областта на научноизследователската и развойната дейност, свързана с устойчивостта на критичните субекти в съответствие с настоящата директива;

- и) когато е приложимо, обменя опит по въпроси, свързани с устойчивостта на критичните субекти, със съответните институции, органи, служби и агенции на Съюза.
4. Не по-късно от [24 месеца след влизането в сила на настоящата директива] и на всеки две години след това, Групата за устойчивост на критичните субекти изготвя работна програма за действията, които трябва да бъдат предприети за изпълнение на нейните цели и задачи, която е съобразена с изискванията и целите на настоящата директива.
 5. Групата за устойчивост на критичните субекти провежда заседания редовно и най-малко веднъж годишно с Групата за сътрудничество, създадена съгласно [Директивата за МИС 2], за да се насърчават стратегическото сътрудничество и обменът на информация.
 6. Комисията може да установи чрез актове за изпълнение процедурните правила, необходими за работата на Групата за устойчивост на критичните субекти. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 20, параграф 2.
 7. Комисията предоставя на Групата за устойчивост на критичните субекти обобщен доклад с информацията, предоставена от държавите членки съгласно член 3, параграф 3 и член 4, параграф 4, не по-късно от [три години и шест месеца след влизането в сила на настоящата директива] и впоследствие, когато е необходимо, но най-малко на всеки четири години.

Член 17

Подкрепа от Комисията за компетентните органи и критичните субекти

1. Когато е целесъобразно, Комисията подкрепя държавите членки и критичните субекти при спазването на задълженията им по настоящата директива, по-специално чрез изготвяне на преглед на равнището на Съюза на трансграничните и междусекторните рискове за предоставянето на основни услуги, чрез организиране на консултативните мисии, посочени в член 11, параграф 3 и член 15, параграф 3, и чрез улесняване на обмена на информация между експерти в целия Съюз.
2. Комисията допълва дейностите на държавите членки, посочени в член 9, чрез разработване на най-добри практики и методи и чрез разработване на трансгранични дейности за обучение и учения за изпитване на устойчивостта на критичните субекти.

ГЛАВА VI НАДЗОР И ПРАВОПРИЛАГАНЕ

Член 18

Изпълнение и правоприлагане

1. За да се оценява спазването на задълженията по настоящата директива от страна на субектите, установени от държавите членки като критични субекти съгласно член 5, държавите членки гарантират, че компетентните органи разполагат с правомощия и средства, за да:

- а) извършват проверки на място в помещенията, които критичният субект използва за предоставяне на основните си услуги, и надзор извън обекта на мерките на критичните субекти съгласно член 11;
 - б) извършват или възлагат извършването на одити по отношение на тези субекти.
2. Държавите членки гарантират, че компетентните органи разполагат с правомощията и средствата, за да изискват, когато това е необходимо за изпълнението на техните задачи съгласно настоящата директива, от субектите, които са установени като критични субекти съгласно параграф 5, да предоставят в разумен срок, определен от тези органи:
- а) информацията, необходима, за да се прецени дали мерките, предприети от тях, за да се гарантира тяхната устойчивост, отговарят на изискванията на член 11;
 - б) доказателства за ефективното изпълнение на тези мерки, включително резултатите от одит, извършен от независим и квалифициран независим одитор, избран от този субект и извършен за негова сметка.
- В искането за подобна информация компетентните органи посочват целта на искането и уточняват каква информация се изисква.
3. Без да се засяга възможността за налагане на санкции в съответствие с член 19, след надзорните действия, посочени в параграф 1, или оценката на информацията, посочена в параграф 2, компетентните органи могат да разпоредят на засегнатите критични субекти да предприемат необходимите и пропорционални мерки за отстраняване на всяко установено нарушение на настоящата директива в рамките на разумен срок, определен от тези органи, и да предоставят на тези органи информация за предприетите мерки. Тези разпореджания отчитат по-специално тежестта на нарушението.
4. Държавите членки гарантират, че правомощията, предвидени в параграфи 1, 2 и 3, могат да бъдат упражнявани само при спазване на подходящи гаранции. Тези гаранции осигуряват по-специално, че упражняването на тези правомощия се извършва по обективен, прозрачен и пропорционален начин и че правата и законните интереси на засегнатите критични субекти са надлежно защитени, включително правото им да бъдат изслушани, правото им на защита и на ефективни правни средства за защита пред независим съд.
5. Държавите членки гарантират, че когато компетентен орган оценява съответствието на даден критичен субект съгласно настоящия член, той информира компетентните органи на съответната държава членка по [Директивата за МИС 2] и може да поиска от тези органи да оценят киберсигурността на този субект, като за тази цел следва да оказва сътрудничество и да обменя информация.

Член 19 *Санкции*

Държавите членки установяват правила относно санкциите, приложими при нарушение на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива, и вземат всички мерки, необходими за осигуряване на прилагането им. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. Държавите членки

уведомяват Комисията за тези разпоредби не по-късно от [две години след влизането в сила на настоящата директива] и също така я уведомяват незабавно за всяко последващо изменение, което се отразява на разпоредбите.

ГЛАВА VII ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 20

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 21

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 11, параграф 4, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от датата на влизане в сила на настоящата директива или друга дата, определена от съзаконодателите.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 11, параграф 4, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междоинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г.
5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.
6. Делегиран акт, приет съгласно член 11, параграф 4, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 22
Докладване и преглед

Не по-късно от [54 месеца след влизането в сила на настоящата директива] Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад с оценка на степента, в която държавите членки са взели необходимите мерки, за да се съобразят с настоящата директива.

Комисията периодично прави преглед на действието на настоящата директива и докладва на Европейския парламент и на Съвета. В доклада по-специално се прави оценка на въздействието и добавената стойност на настоящата директива за гарантиране на устойчивостта на критичните субекти, както и дали приложното поле на директивата следва да бъде разширено, така че да обхване и други сектори или подсектори. Първият доклад се представя не по-късно от [шест години след влизането в сила на настоящата директива] и в него се оценява по-специално дали обхватът на директивата следва да бъде разширен, така че да включва сектора на производството, преработката и дистрибуцията на храни.

Член 23
Отмяна на Директива 2008/114/ЕО

Директива 2008/114/ЕО се отменя, считано от [датата на влизане в сила на настоящата директива].

Член 24
Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от [18 месеца след влизането в сила на настоящата директива] законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те започват да прилагат тези разпоредби [две години и един ден след влизането в сила на настоящата директива].

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 25
Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 26
Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА

1. РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

1.1. Наименование на предложението/инициативата

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно устойчивостта на критичните субекти

1.2. Съответни области на политиката

Сигурност

1.3. Предложението/инициативата е във връзка с:

☐ ново действие

☐ ново действие след пилотен проект/подготвително действие⁴⁰

☒ продължаване на съществуващо действие

☐ сливане или пренасочване на едно или няколко действия към друго/ново действие

1.4. Цел(и)

1.4.1. Общи цели

Операторите на критични инфраструктури предоставят услуги в редица сектори (като транспорт, енергетика, здравеопазване, водоснабдяване и др.), които са необходими за жизненоважни обществени функции и икономически дейности. Следователно операторите трябва да бъдат устойчиви, т.е. добре защитени, но също така и да са в състояние бързо да възобновят дейността си в случай на смущения.

Общата цел на предложението е да се повиши устойчивостта на тези оператори (наричани тук „критични субекти“) срещу редица рискове — природни и причинени от човека, умишлени или непреднамерени.

1.4.2. Конкретни цели

Инициативата има за цел да отговори на четири конкретни цели:

- да се гарантира по-високо ниво на разбиране на рисковете и взаимозависимостите, пред които са изправени критичните субекти, както и средствата за справяне с тях;
- да се гарантира, че органите на държавите членки означават като „критични субекти“ всички съответни субекти;
- да се гарантира, че публичните политики и оперативната практика включват пълния спектър от дейности за устойчивост;
- да се укрепи капацитетът и да се подобрят сътрудничеството и комуникацията между заинтересованите страни.

Тези цели ще допринесат за постигането на общата цел на инициативата.

⁴⁰

Съгласно член 58, параграф 2, буква а) или б) от Финансовия регламент.

1.4.3. Очаквани резултати и отражение

Да се посочи въздействието на предложението/инициативата по отношение на бенефициерите/целевите групи.

Очаква се инициативата да окаже положително въздействие върху сигурността на критичните субекти, които ще бъдат по-устойчиви на рискове и смущения. Те ще бъдат в състояние да смекчават по-добре рисковете, да се справят с потенциални смущения и да свеждат до минимум отрицателните въздействия в случаите, когато възникне инцидент.

По-добрата устойчивост на критичните субекти означава също така, че тяхната дейност ще бъде по-надеждна, а услугите им в много жизненоважни сектори ще се предоставят непрекъснато, което ще допринесе за гладкото функциониране на вътрешния пазар. Това на свой ред ще окаже положително въздействие върху широката общественост и предприятията, тъй като в ежедневните си дейности те разчитат на тези услуги.

Публичните органи също ще извлекат полза от стабилността, произтичаща от гладкото функциониране на ключови икономически дейности и постоянното предоставяне на основни услуги на техните граждани.

1.4.4. Показатели за изпълнението

Да се посочат показателите за проследяване на напредъка и постиженията.

Показателите за проследяване на напредъка и постиженията ще бъдат свързани със специфичните цели на инициативата:

- броят и обхватът на оценките на риска от страна на органите и критичните субекти ще бъдат показател за по-доброто разбиране на рисковете от страна на ключовите участници.
- броят на „критичните субекти“, установени от държавите членки, ще отразява доколко политиките в областта на критичната инфраструктура имат цялостен обхват.
- включването на устойчивостта в публичните политики и оперативната практика ще бъде отразено в националните стратегии и мерките за устойчивост на критичните субекти.
- подобренията по отношение на капацитета и сътрудничеството ще бъдат оценявани въз основа на дейностите за изграждане на капацитет и разработените инициативи за сътрудничество.

1.5. Мотиви за предложението/инициативата

1.5.1. Изисквания, които трябва да бъдат изпълнени в краткосрочна или дългосрочна перспектива, включително подробен график за изпълнението на инициативата

За да изпълнят изискванията на инициативата, в краткосрочен до средносрочен план държавите членки ще трябва да разработят стратегия за устойчивостта на критичните субекти; да извършат национална оценка на риска; и да установят кои оператори са „критични субекти“ въз основа на резултатите от оценката на риска и специфичните критерии. Тези дейности ще се извършват редовно, доколкото е необходимо, и поне веднъж на всеки четири години. Държавите

членки трябва също така да създадат механизми за сътрудничество между съответните заинтересовани страни.

От операторите, означени като „критични субекти“, ще се изисква в краткосрочен и средносрочен план да извършват собствена оценка на риска; да предприемат подходящи и пропорционални технически и организационни мерки, за да гарантират своята устойчивост; и да уведомяват компетентните органи за инциденти.

- 1.5.2. *Добавена стойност от участието на Съюза (може да е в резултат от различни фактори, например ползи по отношение на координацията, правна сигурност, по-добра ефективност или взаимно допълване). За целите на тази точка „добавена стойност от участието на Съюза“ е стойността, която е резултат от намесата на ЕС и е допълнителна спрямо стойността, която би била създадена само от отделните държави членки.*

Основания за действие на европейско равнище (ex-ante):

Целта на настоящата инициатива е да се повиши устойчивостта на критичните субекти срещу редица рискове. Тази цел не може да бъде постигната в достатъчна степен само от държавите членки: действията на ЕС са оправдани поради общия характер на рисковете, пред които са изправени критичните субекти; транснационалния характер на предоставяните от тях услуги; и взаимозависимостите и връзките между тях (между различни сектори и през граница). Това означава, че уязвимостта или прекъсването на дейността на едно-единствено съоръжение има потенциала да доведе до смущения в различни сектори и през граница.

Очаквана генерирана добавена стойност от ЕС (ex-post):

В сравнение с настоящото положение предложената инициатива ще има добавена стойност, по-специално като:

- създаде обща рамка, която да насърчи по-тясно съгласуване на политиките на държавите членки (последователен секторен обхват, критерии за означаване на критичните субекти, общи изисквания по отношение на оценките на риска),
- гарантира, че критичните субекти предприемат подходящи мерки за устойчивост,
- обедини на едно място знания и експертен опит от целия ЕС, които биха оптимизирали реакцията на критичните субекти и органите,
- намали различията между държавите членки и повиши на устойчивостта на критичните субекти в целия ЕС.

- 1.5.3. *Изводи от подобен опит в миналото*

Предложението се основава на поуки, извлечени от прилагането на Директивата за европейските критични инфраструктури (Директива 2008/114/ЕО) и нейната оценка (SWD(2019) 308).

- 1.5.4. *Съгласуваност с многогодишната финансова рамка и евентуални полезни взаимодействия с други подходящи инструменти*

Настоящото предложение е един от градивните елементи на новата стратегия на ЕС за Съюза на сигурност, насочена към постигането на среда на сигурност, която е подготвена за бъдещето.

Могат да бъдат разработени полезни взаимодействия с Механизма за гражданска защита на Съюза във връзка с предотвратяването, смекчаването и управлението на бедствия.

1.6. Срок на действие и финансово отражение на предложението/инициативата

☐ **ограничен срок на действие**

☐ в сила от [ДД/ММ]ГГГГ до [ДД/ММ]ГГГГ

☐ Финансово отражение от ГГГГ до ГГГГ за бюджетни кредити за поети задължения и от ГГГГ до ГГГГ за бюджетни кредити за плащания.

☒ **неограничен срок на действие**

- Осъществяване с период на започване на дейност от 2021 г. до 2027 г.,
- последван от функциониране с пълен капацитет.

1.7. Планирани методи на управление⁴¹

☒ **Пряко управление** от Комисията

☒ от нейните служби, включително от нейния персонал в делегациите на Съюза;

☐ от изпълнителните агенции

☒ **Споделено управление** с държавите членки

☐ **Непряко управление** чрез възлагане на задачи по изпълнението на бюджета на:

☐ трети държави или на органите, определени от тях;

☐ международни организации и техните агенции (да се уточни);

☐ ЕИБ и Европейския инвестиционен фонд;

☐ органите, посочени в членове 70 и 71 от Финансовия регламент;

☐ публичноправни органи;

☐ частноправни органи със задължение за обществена услуга, доколкото предоставят подходящи финансови гаранции;

☐ органи, уредени в частното право на държава членка, на които е възложено осъществяването на публично-частно партньорство и които предоставят подходящи финансови гаранции;

☐ лица, на които е възложено изпълнението на специфични дейности в областта на ОВППС съгласно дял V от ДЕС и които са посочени в съответния основен акт.

Ако е посочен повече от един метод на управление, пояснете в частта „Забележки“.

Забележки

Прякото управление ще обхваща основно: административни разходи за ГД „Миграция и вътрешни работи“, административно споразумение със Съвместния изследователски център (JRC), безвъзмездни средства, управлявани от Комисията.

Споделеното управление ще обхваща: Проекти при споделено управление: Държавите членки ще трябва да разработят стратегия и оценка на риска и могат да използват своите национални пакети за тези цели.

⁴¹ Подробности във връзка с методите на управление и позоваванията на Финансовия регламент могат да бъдат намерени на уебсайта BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ

2.1. Правила за мониторинг и докладване

Да се посочат честотата и условията.

Съгласно предложението за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване, като част от фонд „Вътрешна сигурност“, на инструмента на Съюза, посветен на областта на сигурността (COM (2018) 472 final):

Споделено управление:

Всяка държава членка създава системи за управление и контрол за своята програма и гарантира качеството и надеждността на системата за мониторинг и на данните за показателите в съответствие с Регламента за общоприложимите разпоредби (ROP). За да се способства за бързото започване на изпълнението, е възможно „пренасяне“ на съществуващите добре функциониращи системи за управление и контрол в следващия програмен период.

В тази връзка от държавите членки ще бъде поискано да създадат мониторингов комитет, в който Комисията ще участва със съвещателна функция. Мониторинговият комитет ще заседава поне веднъж годишно. Той ще разглежда всички въпроси, които засягат напредъка на програмата в постигането на нейните цели.

Държавите членки ще изпращат годишен доклад за качеството на изпълнението, който следва да съдържа информация за напредъка в изпълнението на програмата и постигането на междинните цели и целевите стойности. Той следва да съдържа и всички проблеми, засягащи качеството на изпълнението на програмата, и да описва предприетите действия за тяхното преодоляване.

В края на периода всяка държава членка представя окончателен доклад за качеството на изпълнението. Окончателният доклад следва да е съсредоточен върху отбелязания напредък в постигането на целите на програмата и да представя обзор на основните проблеми, които са засегнали качеството на изпълнението на програмата, предприетите мерки за тяхното преодоляване и оценка на ефективността на тези мерки. Освен това той следва да представя приноса на програмата за преодоляване на предизвикателствата, установени в съответните препоръки на ЕС, отправени към държавата членка, постигнатия напредък в постигането на целевите стойности, определени в рамката за качество на изпълнението, констатациите от съответните оценки, последващите действия във връзка с тези констатации и резултатите от комуникационните действия.

В съответствие с проекта за предложение за ROP всяка година държавите членки изпращат пакет за получаване на увереност, който включва годишните отчети, декларацията за управлението и становищата на одитния орган относно отчетите, годишния контролен доклад, както се изисква съгласно член 92, параграф 1, буква г) от ROP, системата за управление и контрол, както и законосъобразността и редовността на разходите, декларирани в годишните отчети. Комисията ще използва този пакет от документи за получаване на увереност, за да определи сумата, изискуема от Фонда за счетоводната година.

На всеки две години ще се организира среща за преглед между Комисията и всяка държава членка с цел да бъде разгледано качеството на изпълнението на всяка програма.

Държавите членки изпращат шест пъти в годината данни за всяка програма с разбивка по специфични цели. Тези данни се отнасят за разходите за операциите и стойностите на общите показатели за крайните продукти и резултатите.

Като правило:

Комисията извършва междинна и ретроспективна оценка на действията, осъществени по линия на Фонда, в съответствие с Регламента за общоприложимите разпоредби. Междинната оценка следва да се основава по-конкретно на междинната оценка на програмите, която държавите членки представят на Комисията до 31 декември 2024 г.

2.2. Системи за управление и контрол

2.2.1. Обосновка на предложените начини за управление, механизми за финансиране на изпълнението, начини за плащане и стратегия за контрол

Съгласно предложението за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване, като част от фонд „Вътрешна сигурност“, на инструмента на Съюза, посветен на областта на сигурността (COM (2018) 472 final):

Както последващите оценки на фондовете на ГД „Миграция и вътрешни работи“ за периода 2007—2013 г., така и междинните оценки на действащите фондове на ГД „Миграция и вътрешни работи“ показват, че съчетанието от начини на изпълнение в областта на миграцията, управлението на границите и сигурността е дало възможност за ефективно постигане на целите на фондовете. Общият замисъл на механизмите за постигане на резултати се запазва, като се включват споделеното, прякото и непрякото управление.

Чрез споделеното управление държавите членки изпълняват програми, които допринасят за постигането на целите на политиките на Съюза и които са специално адаптирани към техния национален контекст. Със споделеното управление се гарантира наличието на финансова подкрепа във всички участващи държави. Освен това споделеното управление осигурява предвидимост на финансирането и дава възможност на държавите членки — които познават най-добре предизвикателствата, пред които са изправени — да планират съобразно обстоятелствата отпуснатите им в дългосрочен план средства. Като новост Фондът може да предоставя също и спешно подпомагане при споделено управление, в допълнение към прякото и непрякото управление.

Чрез прякото управление Комисията подкрепя други действия, които допринасят за общите цели на политиката на Съюза. С тези действия се осигурява възможност за специално адаптирана подкрепа за спешни и специфични нужди в отделни държави членки („спешно подпомагане“), подкрепят се транснационалните мрежи и дейности, изпробват се новаторски дейности, мащабът на чието приложение може да бъде разширен по национални програми, и се обезпечават проучвания в интерес на Съюза като цяло („действия на Съюза“).

При непрякото управление Фондът си запазва възможността да делегира на международни организации и агенции в областта на вътрешните работи, наред с други субекти, задачи по изпълнението на бюджета за конкретни цели.

Като се имат предвид различните цели и нужди, се предлага създаването на тематичен механизъм в рамките на Фонда като начин за установяване на баланс между предвидимостта на многогодишното разпределяне на средства за националните програми и гъвкавостта при периодичното отпускане на средства за действия с висока степен на добавена стойност за Съюза. Тематичният механизъм ще се използва за конкретни действия в държавите членки и между тях, действия на Съюза, спешно подпомагане. Той ще направи възможно разпределянето и прехвърлянето на средства между различните режими на управление, споменати по-горе, на базата на двугодишен програмен цикъл.

Условията за извършване на плащания при споделено управление са описани в проекта на предложение за РОР, в който се предвижда годишно предварително финансиране, следвано от най-много четири междинни плащания за програма и година въз основа на заявленията за плащане, изпратени от държавите членки през счетоводната година. Съгласно проекта на предложение за РОР предварителното финансиране се уравнива в рамките на последната счетоводна година на програмите.

Стратегията за контрол ще се основава на новия Финансов регламент и на Регламента за общоприложимите разпоредби. С новия Финансов регламент и проекта на предложение за РОР следва да се разшири използването на опростени форми на безвъзмездни средства като еднократни суми, единни ставки и единични разходи. С тях се въвеждат и нови форми на плащания, основаващи се на постигнатите резултати вместо на разходите. Бенефициерите ще имат възможност да получат фиксирана парична сума, ако докажат, че са били осъществени определени дейности като обучения или предоставяне на спешна хуманитарна помощ. Очаква се по този начин да се опрости контролът както на ниво бенефициер, така и на ниво държава членка (напр. проверка на сметки и разходни документи).

За споделеното управление в проекта на предложение за РОР се взема като отправна точка съществуващата стратегия за управление и контрол за програмния период 2014—2020 г., но се въвеждат някои мерки, целящи да се опростят изпълнението и контролът както на ниво бенефициери, така и на ниво държави членки. Новите елементи включват:

- премахване на процедурата за определяне на органите (което следва да позволи да се ускори изпълнението на програмите);
- проверки на управлението (административни и на място), които се извършват от управляващия орган въз основа на риска (в сравнение с изискването за 100 % административен контрол през периода на програмиране 2014—2020 г.); Освен това при определени условия управляващите органи могат да прилагат пропорционални контролни механизми в съответствие с националните процедури.
- условия за избягване на многократните одити на една и съща операция/разход.

Органите, отговарящи за програмите, ще представят на Комисията искания за междинни плащания въз основа на направените от бенефициерите разходи.

Проектът на предложение за РОР позволява на управляващите органи да извършват проверки на управлението въз основа на риска и освен това предвижда специфични мерки за контрол (напр. проверки на място от управляващия орган и одити на операции/разходи от одитния орган) след деклариране на съответните разходи пред Комисията в исканията за междинно плащане. За да се ограничи рискът от възстановяване на недопустими разходи, в проекта на предложение за РОР се предвижда за междинните плащания от Комисията да бъде определен таван от 90 %, предвид факта, че на този етап са извършени само част от националните мерки за контрол. Комисията ще плати останалата сума след годишното уравниване на сметките, при получаване на пакета от документи за получаване на увереност от органите, отговарящи за програмите. Нередностите, установени от Комисията или от Европейската сметна палата след предаването на годишния пакет от документи за получаване на увереност, могат да доведат до нетна финансова корекция.

За частта, която се изпълнява чрез **пряко управление** по тематичния механизъм, системата за управление и контрол ще се основава на опита, натрупан през периода 2014—2020 г. както в рамките на действията на Съюза, така и на спешната помощ. Ще бъде въведена опростена схема, позволяваща бързо обработване на заявленията за финансиране, като същевременно се намалява рискът от грешки: допустимите кандидати ще бъдат ограничени до държавите членки и международните организации, финансирането ще бъде основано на опростени варианти за разходите, ще бъдат разработени стандартни образци за заявленията за финансиране, за споразуменията за отпускане на безвъзмездни средства/финансов принос и за докладването, постоянен комитет за оценка ще разглежда заявленията веднага след получаването им.

2.2.2. *Информация относно установените рискове и системите за вътрешен контрол, създадени с цел намаляването им*

ГД „Миграция и вътрешни работи“ не се е сблъсквала със значителни рискове от грешки в своите разходни програми. Това се потвърждава от периодичната липса на съществени констатации в годишните доклади на Сметната палата.

При споделеното управление общите рискове за изпълнението на текущите програми са свързани с непълното усвояване на средствата по Фонда от държавите членки и с възможните грешки, произтичащи от сложността на правилата и от слабостите в системите за управление и контрол. С проекта на РОР регулаторната рамка се опростява чрез хармонизиране на правилата и системите за управление и контрол за различните фондове, изпълнявани при споделено управление. С него също така се опростяват изискванията за контрол (например проверки на управлението, основани на риска, възможност за пропорционални механизми за контрол въз основа на националните процедури, ограничения на одитната дейност по отношение на сроковете и/или специфични операции).

2.2.3. *Оценка и обосновка на разходната ефективност на проверките (съотношение „разходи за контрол ÷ стойност на съответните управлявани фондове“) и оценка на очакваната степен на риска от грешки (при плащане и при приключване)*

Съотношението „разходи за контрол/стойност на съответните управлявани средства“ се отчита от Комисията. В годишния отчет за дейността за 2019 г. на ГД „Миграция и вътрешни работи“ за това съотношение се докладват следните данни — 0,72 % във връзка със споделеното управление, 1,31 % за безвъзмездните средства при пряко управление и 6,05 % за обществените поръчки с пряко управление. Що се отнася до споделеното управление, този процент обикновено намалява с течение на времето и с повишаване на ефективността при изпълнението на програмите и увеличаване на плащанията за държавите членки.

Основаният на рисковете подход към управлението и контрола, въведен в проекта на РОР, и по-широкото използване на опростени варианти за разходите би трябвало да доведат до допълнително намаляване на разходите на държавите членки за контрол.

В годишния отчет за дейността за 2019 г. се отчита кумулативен процент остатъчни грешки в размер на 1,57 % за националните програми по ФУМИ/ФВС и кумулативен процент остатъчни грешки от 4,11 % за безвъзмездни средства при пряко управление извън областта на научните изследвания.

2.3. **Мерки за предотвратяване на измами и нередности**

Да се посочат съществуващите или планираните мерки за превенция и защита, например от стратегията за борба с измамите.

ГД „Миграция и вътрешни работи“ ще продължи да прилага своята стратегия за борба с измамите в съответствие със Стратегията на Комисията за борба с измамите (СКБИ), за да гарантира, наред с другото, че нейните вътрешни проверки, свързани с борбата с измамите, са изцяло приведени в съответствие със СКБИ и че нейният подход за управление на риска от измами е насочен към идентифициране на областите, в които съществува риск от измами, и подходящи ответни действия.

Що се отнася до споделеното управление, държавите членки ще следят за законността и редовността на разходите, включени в отчетите, представени на Комисията. В този контекст държавите членки предприемат всички необходими действия за предотвратяване, откриване и коригиране на нередностите. Както и в настоящия програмен цикъл за периода 2014—2020 г., държавите членки са задължени да въведат процедури за откриване на нередности и за борба с измамите в съчетание със специалния делегиран регламент на Комисията относно докладването на нередности. Мерките за борба с измамите ще продължат да са общовалиден принцип и задължение за държавите членки.

3. ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ОТРАЖЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

3.1. Съответни функции от многогодишната финансова рамка и разходни бюджетни редове

(1) Нови бюджетни редове

По реда на функциите от многогодишната финансова рамка и на бюджетните редове.

Функция от многогодишната финансова рамка	Бюджетен ред	Вид разход	Финансов принос			
	Функция 5 — Устойчивост, сигурност и отбрана	Многогод./едногод ⁴² .	от държави от ЕАСТ ⁴³	от държави кандидатки ⁴⁴	от трети държави	по смисъла на член 21, параграф 2, буква б) от Финансовия регламент
5	12.02.01 — фонд „Вътрешна сигурност“	Многогодог. д.	НЕ	НЕ	ДА	НЕ
5	12 01 01 — Разходи за подкрепа на фонд „Вътрешна сигурност“	Едногод.	НЕ	НЕ	ДА	НЕ

Коментар:

Следва да се отбележи, че бюджетните кредити за оперативни разходи, поискани в контекста на предложението, са покрити от бюджетните кредити, които вече са предвидени в законодателната финансова обосновка към Регламента за ФВС.

В контекста на настоящото законодателно предложение са поискани допълнителни човешки ресурси.

⁴² Многогод. = многогодишни бюджетни кредити / Едногод. = едногодишни бюджетни кредити.

⁴³ ЕАСТ: Европейска асоциация за свободна търговия.

⁴⁴ Държави кандидатки и, ако е приложимо, потенциални кандидатки от Западните Балкани.

3.2. Очаквано финансово отражение на предложението върху бюджетните кредити

3.2.1. Обобщение на очакваното отражение върху бюджетните кредити за оперативни разходи

- ☐ Предложението/инициативата не налага използване на бюджетни кредити за оперативни разходи
- ☒ Предложението/инициативата налага използване на бюджетни кредити за оперативни разходи съгласно обяснението по-долу:

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

Функция от многогодишната финансова рамка	5	Устойчивост, сигурност и отбрана
---	---	----------------------------------

ГД: „Миграция и вътрешни работи“			2021 г.	2022 г.	2023 г.	2024 г.	2025 г.	2026 г.	2027 г.	След 2027 г.	ОБЩО
• Бюджетни кредити за оперативни разходи											
Бюджетен ред 12 02 01 Фонд „Вътрешна сигурност“	Поети задължения	(1a)	0,124	4,348	5,570	6,720	7,020	7,020	7,020		37,822
	Плащания	(2 a)	0,540	4,323	5,357	5,403	5,403	5,403	5,403	5,989	37,822
Бюджетни кредити за административни разходи, финансирани от пакета за специфични програми ⁴⁵											
Бюджетен ред		(3)									
ОБЩО бюджетни кредити за ГД „Миграция и вътрешни работи“	Поети задължения	=1a+1b +3	0,124	4,348	5,570	6,720	7,020	7,020	7,020		37,822
	Плащания	=2a+2b +3	0,540	4,323	5,357	5,403	5,403	5,403	5,403	5,989	37,822

⁴⁵ Техническа и/или административна помощ и разходи в подкрепа на изпълнението на програми и/или дейности на ЕС (предишни редове ВА), непреки научни изследвания, преки научни изследвания.

• ОБЩО бюджетни кредити за оперативни разходи	Поети задължения	(4)									
	Плащания	(5)									
• ОБЩО бюджетни кредити за административни разходи, финансирани от пакета за специфични програми		(6)									
ОБЩО бюджетни кредити съгласно ФУНКЦИЯ 5 от многогодишната финансова рамка	Поети задължения	=4+ 6	0,124	4,348	5,570	6,720	7,020	7,020	7,020		37,822
	Плащания	=5+ 6	0,540	4,323	5,357	5,403	5,403	5,403	5,403	5,989	37,822

Ако предложението/инициативата има отражение върху повече от една оперативна функция, да се повтори частта по-горе:

• ОБЩО бюджетни кредити за оперативни разходи (всички оперативни функции)	Поети задължения	(4)									
	Плащания	(5)									
ОБЩО бюджетни кредити за административни разходи, финансирани от пакета за специфични програми (всички оперативни функции)		(6)									
ОБЩО бюджетни кредити съгласно ФУНКЦИИ 1—6 от многогодишната финансова рамка (Референтна стойност)	Поети задължения	=4+ 6	0,124	4,348	5,570	6,720	7,020	7,020	7,020		37,822
	Плащания	=5+ 6	0,540	4,323	5,357	5,403	5,403	5,403	5,403	5,989	37,822

Функция от многогодишната финансова рамка	7	„Административни разходи“
--	----------	---------------------------

Тази част се попълва, като се използва таблицата за бюджетни данни от административно естество, която най-напред се въвежда в [приложението към законодателната финансова обосновка](#) (приложение V към вътрешните правила), което се качва в DECIDE за провеждането на вътрешни консултации между службите.

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

		2021 г.	2022 г.	2023 г.	2024 г.	2025 г.	2026 г.	2027 г.	ОБЩО
ГД: „Миграция и вътрешни работи“									
• Човешки ресурси		0,152	0,228	0,499	0,813	0,932	0,932	0,932	4,488
• Други административни разходи		0,033	0,085	0,109	0,109	0,109	0,109	0,109	0,663
ОБЩО ГД „Миграция и вътрешни работи“	Бюджетни кредити	0,185	0,313	0,608	0,922	1,041	1,041	1,041	5,151

ОБЩО бюджетни кредити съгласно ФУНКЦИЯ 7 от многогодишната финансова рамка	(Общо поети задължения = Общо плащания)	0,185	0,313	0,608	0,922	1,041	1,041	1,041	5,151
---	---	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

		2021 г.	2022 г.	2023 г.	2024 г.	2025 г.	2026 г.	2027 г.	След 2027 г.	ОБЩО
ОБЩО бюджетни кредити съгласно ФУНКЦИИ 1—7 от многогодишната финансова рамка	Поети задължения	0,309	4,661	6,178	7,642	8,061	8,061	8,061	-	42,973
	Плащания	0,725	4,636	5,965	6,325	6,444	6,444	6,444	5,989	42,973

3.2.2. Очакван резултат, финансиран с бюджетни кредити за оперативни разходи Бюджетни кредити за поети задължения в млн. EUR
(до третия знак след десетичната запетая)

Да се посочат целите и резултатите ↓	Вид	Средни разходи	Година 2021		Година 2022		Година 2023		Година 2024		Година 2025		Година 2026		Година 2027		ОБЩО	
			Брой	Разходи	Брой	Разходи	Брой	Разходи	Брой	Разходи	Брой	Разходи	Брой	Разходи	Брой	Разходи	Брой	Разходи
КОНКРЕТНА ЦЕЛ № 1: Подкрепа от Комисията за компетентните органи и критичните субекти																		
Краен продукт	Изграждане и поддържане на капацитет от знания и помощни дейности					2.000		2.000				2.000		2.000		2.000		12.000
Краен продукт	Подкрепа за компетентните органи чрез стимулиране на обмена на най-добри практики и информация и чрез провеждане на оценки на риска (покриване на финансовите разходи от проучванията по-долу), както и чрез провеждане на оценки на задачите (покриване на финансовите разходи от проучванията по-долу)																	
Краен продукт	Подкрепа за компетентните органи и критичните субекти (т.е. операторите) чрез разработване на насоки и методики, подкрепа за организирането на учения, симуляционни сценарии на инциденти в реално време, предоставяне на обучение					0.500		0.850		1.200		1.500		1.500		1.500		7.050
Краен продукт	Проекти по различни теми, свързани с помощните дейности, посочени по-горе (методики за оценка на риска, симулиране на сценарии на инциденти в реално време, обучение...)	0.400			3	1.200	5	2.000	7	2.800		2.800	7	2.800	7		36	14.400
Краен продукт	Проучвания (оценки на риска) и консултации (във връзка с изпълнението на директивата)	0.100			4	0.400	4	0.400	4	0.400	4	0.400	4	0.400	4	0.400	24	2.400
Краен продукт	Други срещи, конференции	0.031				0.124	8	0.248	8	0.248	8	0.248	8	0.248	8	0.248	52	1.612
Междинен сбор за конкретна цел № 1						0.124		4.348		5.498		6.648		6.948		6.948		37.462
КОНКРЕТНА ЦЕЛ № 2: Консултативни екипи за устойчивост																		
Краен продукт	Организация на консултативните екипи за устойчивост (членове — представители на държавите членки). Комисията организира ползана за определяне на членове (за участници от държавите членки)																	
Краен продукт	Комисията организира програмата и консултативните екипи Комисията предоставя съществен принос за консултативните екипи (насоки и надзор на критичните субекти от европейско значение — заедно с държавите членки) Рутинна координация на консултативните екипи за устойчивост							0.072		0.072		0.072		0.072		0.072		0.360
Междинен сбор за конкретна цел № 2								0.072		0.072		0.072		0.072		0.072		0.360
ОБЩО за цели 1 и 2						0.124		4.348		5.570		6.720		7.020		7.020		37.822

3.2.3. Обобщение на очакваното отражение върху бюджетните кредити за административни разходи

☐ Предложението/инициативата не налага използване на бюджетни кредити за административни разходи

☒ Предложението/инициативата налага използване на бюджетни кредити за административни разходи съгласно обяснението по-долу:

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

	2021 г.	2022 г.	2023 г.	2024 г.	2025 г.	2026 г.	2027 г.	ОБЩО
ФУНКЦИЯ 7 от многогодишната финансова рамка								
Човешки ресурси	0,152	0,228	0,499	0,813	0,932	0,932	0,932	4,488
Други административни разходи	0,033	0,085	0,109	0,109	0,109	0,109	0,109	0,663
Междинен сбор за ФУНКЦИЯ 7 от многогодишната финансова рамка	0,185	0,313	0,608	0,922	1,041	1,041	1,041	5,188

Извън ФУНКЦИЯ 7⁴⁶ of the multiannual financial framework								
Човешки ресурси								
Други разходи с административен характер								
Междинен сбор извън ФУНКЦИЯ 7 от многогодишната финансова рамка								

ОБЩО	0,185	0,313	0,608	0,922	1,041	1,041	1,041	5,188
-------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Бюджетните кредити, необходими за човешки ресурси и други разходи с административен характер, ще бъдат покрити от бюджетни кредити на ГД, които вече са определени за управлението на действието и/или които са преразпределени в рамките на ГД, при необходимост заедно с допълнително отпуснати ресурси, които могат да бъдат предоставени на управляващата ГД в рамките на годишната процедура за отпускане на средства и като се имат предвид бюджетните ограничения.

⁴⁶ Техническа и/или административна помощ и разходи в подкрепа на изпълнението на програми и/или дейности на ЕС (предишни редове ВА), непреки научни изследвания, преки научни изследвания.

3.2.3.1. Очаквани нужди от човешки ресурси

- ☐ Предложението/инициативата не налага използване на човешки ресурси
- ☒ Предложението/инициативата налага използване на човешки ресурси съгласно обяснението по-долу:

Оценката се посочва в еквиваленти на пълно работно време

	Година 2021 г.	Година 2022 г.	Година 2023	Година 2024	2025 г.	2026 г.	2027 г.
• Длъжности в щатното разписание (длъжностни лица и срочно наети служители)							
20 01 02 01 (Централа и представителства на Комисията)	1	2	4	5	5	5	5
XX 01 01 02 (Делегации)							
XX 01 05 01/11/21 (Непреки научни изследвания)							
10 01 05 01/11 (Преки научни изследвания)							
• Външен персонал (в еквивалент на пълно работно време — ЕПРВ) ⁴⁷							
20 02 01 03 (ДНП, КНЕ, ПНА от общия финансов пакет)			1	2	2	2	2
XX 01 02 02 (ДНП, МП, КНЕ, ПНА и МЕД в делегациите)							
XX 01 04 уу ⁴⁸	- в централата						
	- в делегациите						
XX 01 05 02/12/22 (ДНП, КНЕ, ПНА — Непреки научни изследвания)							
10 01 05 02/12 (ДНП, КНЕ, ПНА — Преки научни изследвания)							
Други бюджетни редове (да се посочат)							
ОБЩО	1	2	5	7	7	7	7

XX е съответната област на политиката или съответният бюджетен дял.

Нуждите от човешки ресурси ще бъдат покрити от персонала на ГД, на който вече е възложено управлението на дейността и/или който е преразпределен в рамките на ГД, при необходимост заедно с всички допълнителни отпуснати ресурси, които могат да бъдат предоставени на управляващата ГД в рамките на годишната процедура за отпускане на средства и като се имат предвид бюджетните ограничения.

Описание на задачите, които трябва да се изпълнят:

Длъжностни лица и срочно наети служители	В предложението се прогнозира 4 AD и 1 AST поста, посветени на прилагането на директивата от страна на Комисията, от които 1 AD вече е налице вътрешно, а останалите ЕПРВ са допълнителни човешки ресурси, които трябва да бъдат наети. Планът за набиране на персонал предвижда: 2022 г.: +1 AD: служител по политиките, отговарящ за изграждането на капацитет от знания и помощни дейности 2023 г.: +1 AD (служител по политиките, отговарящ за консултативните екипи), 1 AST (асистент на консултативните екипи за устойчивост) 2024 г.: +1 AD (служител по политиката, допринасящ за дейностите в подкрепа на органите и операторите)
Външен персонал	В предложението се предвиждат 2 КНЕ, посветени на прилагането на директивата от страна на Комисията.

⁴⁷ ДНП = договорно нает персонал; МП = местен персонал; КНЕ = командирован национален експерт; ПНА = персонал, нает чрез агенции за временна заетост; МЕД = младши експерт в делегация.

⁴⁸ Подтаван за външния персонал, покрит с бюджетните кредити за оперативни разходи (предишни редове ВА).

	Планът за набиране на персонал предвижда: 2023 г.: + 1 КНЕ (експерт по устойчивост на критичната инфраструктура / допринасящ за дейностите в подкрепа на органите и операторите) 2024 г.: + 1 КНЕ (експерт по устойчивост на критичната инфраструктура / допринасящ за дейностите в подкрепа на органите и операторите)
--	--

3.2.4. Съвместимост с настоящата многогодишна финансова рамка

Предложението/инициативата:

- ☒ може да се финансира изцяло чрез преразпределяне на средства в рамките на съответната функция от многогодишната финансова рамка (МФР).

Оперативни разходи, покрити от ФВС в рамките на МФР за периода 2021—2027 г.

- ☐ налага да се използват неразпределеният марж под съответната функция от МФР и/или специалните инструменти, предвидени в Регламента за МФР.

Да се обясни какво е необходимо, като се посочат съответните функции, бюджетни редове и суми и инструментите, които се предлага да бъдат използвани.

- ☐ налага преразглеждане на МФР.

Обяснете какво е необходимо, като посочите съответните функции, бюджетни редове и суми.

3.2.5. Финансов принос от трети страни

Предложението/инициативата:

- ☒ не предвижда съфинансиране от трети страни
- ☐ предвижда следното съфинансиране от трети страни, като оценките са дадени по-долу:

Бюджетни кредити в млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

	Година N ⁴⁹	Година N+1	Година N+2	Година N+3	Добавят се толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)			Общо
Да се посочи съфинансиращият орган								
ОБЩО съфинансирани бюджетни кредити								

⁴⁹ Година N е годината, през която започва да се изпълнява предложението/инициативата. Буквата N да се замени с очакваната първа година от изпълнението (например: 2021 г.). Същото за следващите години.

3.3. Очаквано отражение върху приходите

☒ Предложението/инициативата няма финансово отражение върху приходите.

☐ Предложението/инициативата има следното финансово отражение:

☐ върху собствените ресурси

☐ върху разните приходи

Моля, посочете дали приходите са записани по разходни бюджетни редове ☐

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

Приходен ред:	бюджетен	Налични бюджетни кредити за текущата финансова година	Отражение на предложението/инициативата ⁵⁰						
			Година N	Година N+1	Година N+2	Година N+3	Добавят се толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)		
Статия									

За целевите приходи да се посочат съответните разходни бюджетни редове.

[...]

Други забележки (например метод/формула за изчисляване на отражението върху приходите или друга информация).

[...]

⁵⁰

Що се отнася до традиционните собствени ресурси (мита, налози върху захарта), посочените суми трябва да бъдат нетни, т.е. брутни суми, от които са приспаднали 20 % за разходи по събирането.